

XALİDƏ NURAY

VƏRƏQLƏRİN GÜNAHI

Bakı – 2021

Redaktor:

Nəcibə İlkin

şair-publisist, yazıçı,

Prezident mükafatçısı

“Azad qələm” qəzetinin

baş redaktoru

Xalidə Nuray. Vərəqlərin günahı

Bakı, “Gənclik” nəşriyyatı, 2021, 204 səh.

Xalidə Nurayın yaradıcılığında haqqın-ədalətin səsi, vətən harayı bədii boyalarla verilir. Yanaşdığı mövzular poeziyasında oxucu qəlbinə rahat yol tapır. İnanırıq ki, bu kitabı da hər bir oxucunun stolüstü kitabı olacaq.

ISBN 978-8020-2026-5-1

© Xalidə İsmayılova, 2021

VƏTƏNLƏ MƏN ARASINDA

Ön söz

Dünya-vətən-insan... Bu anlayışların fəvqündə dayanan düşüncələr... Və bu düşüncələrin obrazlı şəkildə poetik hisslərinə gedən yol... Bu yolu çoxları gedə bilər, amma hər kəs ictimai fikrin təzahüründə mətləb və arzuların poetikləşməsinə nail ola bilməz. Bunun üçün mənəvi aləmin bütövlüyü və dünyəviliyi önəm daşıyır. Şairlər bu önəmin mənəvi ən gözəl biliciləridir.

Bu mənada düşünürəm ki, istedadlı şair Xəlilə Nurayın zəngin poeziyası bu bütövlüyün əks-sədasından yoğrulmuş poetik dəyərin möhtəşəm nümunəsidir. Onun dünyaya baxışında haqqın-ədalətin harayı, həqiqətin nizam-intizamı yer alır.

Müəllif dünyaya gəlişimizi “*öz köynəyindən*” keçirərək söz dünyasında bir şair kimi gözəl təənnüm etməklə onu haqqın mizanına çəkir:

*Doğruların yalan olub,
Yalanların palan olub,
Haqsıza əl çalan olub,
Dünya, haqdan qaçma belə!*

Yalanları üstündə bizi də köklədiyi və qəmini-dər-dini bizə libas etdiyi dünyanı şair baxışı ilə məşhər ayağına çəkməklə, “*vəfasız dünya*” motivindən çıxış edərək əbədiyyəti yenidən canlandırmağa çalışır Xəlilə xanım. Dünya mövzusuna poetik baxışları ilə ori-

Xalidə Nuray

jinal olduğu qədər düşündürücü və əhəmiyyətli yanaşması şair məninə ehtiva edir. Dünyanı *“acgöz bir dəyirman”*a bənzətməsi, *“üyünərsən ələyində”* kimi danlağı, insanlığın haqqa-ədalətə qayıdışına işarə etməsi şairin bütün dünya gözəlliklərinin həyat fəlsəfəsinə uyarıdır.

Ümumiyyətlə, insanlıq üçün yaxşı nə varsa hamısını dünyanın ədalətində axtarmaq və dünya nizamına insanlığın səadəti kimi baxmaq düşüncəsi Xalidə Nurayın poetik dünyasında öz əks-sədasını unudulmaz xalq şairi Məmməd Arazın məşhur *“Mən belə dünyanın nəyindən küsüm”* şeirinin notlarında tapır. Və o, Məmməd Arazın *“Mən belə dünyanın nəyindən küsüm”* şeirində mənalandırdığı motivləri özünün poetik əlavələri ilə bir daha təsdiqləyir və təzələyir. Dünya haqqındakı baxışlarındakı genişlik, obrazlılıq və yenilik *“Nəyindən küsüm”* adı fərqli bir şeirin meydana çıxması ilə nəticələnir:

*Tərbiyə bilməyən ədəb öyrədir,
Sualı bilməyən cavab öyrədir,
Nadanlar aqilə savad öyrədir,
“Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?!”*

Xalidə Nurayın bir insan və şairə kimi fərdi özünəməxsusluğu daha qabarıq şəkildə onun *“Məni dünyamda gəzin”* şeirlər silsiləsində ifadə olunmuşdur. Bu şeirlər silsiləsi onun şairəlik və insanlıq pasportudur. Şairənin təzadlı dünya, həyatın qərribəlikləri, fərqli insan simaları, təbiət hadisələri, mənəvi dəyərlər haqqındakı düşüncələri pak və bütöv bir əqidəyə malik kamil bir insan qəlbinin poeziyasıdır.

Vərəqlərin günahı

C.Bayronun təbirincə desək, insan gülüşlə göz yaşları arasında dolaşan bir varlıqdır. Gülüşümüzlə, göz yaşlarımızın arasındakı olumla, ölüm yaxınlığı qədər doğmalığı dünyanın sərtliyində, oğeyliyində axtarsaq da, taleyimizlə barışmaz olan bir varlıq kimi dünyanı dərk etmək qədər gücümüzün zəifliyini də etiraf etməliyik. Şair qəlbinin dünyagörüşü isə tamam fərqlidir. O, bu oğeyliyin səbəbini, insani hisslərin gücünü insanlıq elmində təzahür etməsini önə çəkir. Və düzlükdə axtardığı öz dünyasını tapan şairə belə haray çəkir:

*Yelkənsizəm, axtarıram öz dünyamı,
Çox aradım, tapammadım düz dünyamı,
Xalidəyəm, vərəqləyin söz dünyamı,
Görün, baxın, dəyər verin siz, dünyamı-
Haqqa doğru sıralanıb mənim dünyam!*

Haqqın girdabında bulunan Xalidə Nurayın vətənə olan sevgisi, vətən haqqında düşüncələri şeirlərinin ana xəttindən qırmızı işıqla keçir. Bu, onun tükənməz vətən sevdası ilə bir yerdə, həm də vətənə şairanə münasibətin ifadəsidir. Bənzərsiz vətən sevdalı misralarında, aşkar hiss olunur ki, vətən sevgisində yazıb-yaradan bütün şairlərlə həmrəy olub, onlarla vahid mövqedə birləşən şairə vətən anlayışının, Azərbaycan adının, torpaq sevgisinin, doğma ana dilinin poetik cəhətdən mənalandırılmasında özünəməxsus vətənnamə mənzərəsi yarada bilir. Bu mənada şairə Azərbaycan poeziyasına fərqli poeziya çələngi təqdim edir.

Xalidə Nuray

Müqəddəs Azərbaycan bayrağına həsr etdiyi *“Azərbaycan bayrağı”* şeiri vətənpərvərliyin, vətənə və onun bayrağına olan sevginin bariz nümunəsidir:

*Vətən qibləgahısan, əbədi şan yerimiz,
Sabaha doğan günəş, sabaha dan yerimiz,
Azadlığa səslənən tökülən qan yerimiz,
Tükənməz varlığımla ol yurdumun dayağı,
Azərbaycan bayrağı!*

Xalidə Nurayın şeirlərinin şah damarı olan vətən mövzusu vətəndaşlıq duyğusunun və şairanə baxışların bənzərsiz şəkildə mənalandırılması deməkdir. Onun *“Azərbaycan”* şeirində ana yurdunu *“müqəddəslik məbədinin qibləgahı, zirvəsi”, “dinən həqiqət səsi”* kimi mənalandıraraq tərənnüm etməsi Azərbaycan obrazı yaratmaq niyyətini ortaya qoyur. Bundan başqa *“Səni sevənlərin özü vətən”* misraları vətən məsələsinə münasibətin dərinliyini əks etdirir.

Şairin ana dilimizə olan sevgisi, bu müqəddəsliyin tarixi köklərinə səyahət, daş yaddaşımızı misra-misra səhifələmək, vətən yaddaşını təzələmək kimi missiyanı gələcək nəslə çatdırmaqla şair etibarını, vətəndaş sədaqətini nümayiş etdirir. Ana dilinə poetik baxışları bu ənənəvi şərəfli mövzuya nə qədər ürəkdən və dərinləndən bağlı olduğunu və mövzunu hansı bucaqdan mənalandırmaq istedadını meydana qoyur...

*Qüdrətli Türk soyumuzun, daş yaddaşı,
Tarixləri silkələyən, nərəsidi.
Xətəidən nəsillərə miras qalan,*

Vərəqlərin günahı

*Qəhrəmanlıq səlnaməsi,
Xəlil Rza harayından,
Qopub gələn hür səsi...
Haqsızlığı, cəhaləti, daşa basan,
Mirzə Cəlil dühasının,
Fəth olunmaz zirvəsi...
Ana dilim!*

Ana dilinə ana vətənin *“söz günəşi”* kimi mənə verən şairə xanım onun dərin mahiyyətini və müqəddəsliyini özünəməxsus obrazlı düşüncələrlə ifadə edərək, milli qürur hissi ilə ana dili sevgisinin vəhdətini ilhamla tərənnüm etmişdir. Bu mənada *“Ana dili”* şeiri Azərbaycan poeziyasının ana dili serialının fərqli bir səhifəsi kimi səslənir.

Xalidə Nurayın şeirləri yalnız Azərbaycanı ürəklə tərənnüm etməklə qalmır, vətənlə bir yerdə nəfəs alır. Doğma vətənin sevincləri də, ağrıları da onun şeirlərində əsl övlad-vətəndaş düşüncəsi ilə eyniləşir. O, *“baş qoyub vətənin hər qarışında”*, *“eldə dastan olan Şərur elimiz”*dən, *“qərinələr yaddaşı, qeyrət qalası”* Naxçıvandan, işğal altında qaldığı illərdə ermənilər tərəfindən dağıdılaraq siması dəyişdirilən Laçından, *“Şuşasız vətən və vətənsiz Şuşa”* ağrılarından, *“dağlarının dumanı, çəni çəkilməyən”* Qarabağ nisgilindən söz açmaqla dünənimizin, bu günümüzün vətən tarixini səhifələyərək, gələcəyə ümid duyğularını iç-içə təsvir etməyi zəruri sayır. Məsələnin bu cəhəti də Xalidə Nurayın poeziyasındakı bütövlük motivinin tərkib hissəsi kimi tamamlanır:

Xalidə Nuray

*Qarabağda zühr edib qalibiyyət günəşi,
Qulac-qulac qolların sarıyıb sərt qışına.
Şəhidlik zirvəsindən zəfər yağışı yağır,
Qeyrət tacını qoyur yurdun qan yaddaşına.*

Mövzuya bu cür davamlı bir prosesin poetik ifadəsi kimi yanaşmaq Xalidə Nurayın Qarabağda qazanılan tarixi zəfəri bütün fəlsəfəsi ilə, dərindən, əsaslı şəkildə dərk etməsinə və orijinal bədii vasitələrlə şərh etməsinə imkan yaradır. Buna görədir ki, qələbə mövzusunda yazdığı şeirlər dərk olunmuş bir gerçəkliyin poetik ifadəsi kimi mənalıdır.

Azadlığa çıxan məhbus *"Qarabağım"* adlı şeirində *"Torpağın hər qarışında şəhid olur igidlərin gözlərindəki vətən sevdalı həsrətli gülüşlər"* poetik fikri hər şeyə aydınlıq gətirir. Və başına gətirilən faciələri sadalamqla məhbus həyatını dilə gətirməklə, Qarabağ dərdsini misra-misra ağlayır. Lakin bu ağlamaqda sevinc yaşları da var. Azadlıq sevinc yaşları... *"Mənim Məkkəm, Mədinəm, İslamiyyət günəşi doğan qibləm-sən Vətənim!"* – deyən şairə son anda vətən sevincini arşə çəkir.

"Laçına bənzəmir" şeirində Laçın dərdsələrini şeir-şeir sıralayan şair vətən ağrılarına ağı deyir. Onun gözəlliklərini ruhunun gözəllikləri ilə eyniləşdirir;

*Dağların harayı saçımı yolur,
Xatirəm saralır, ümidim solur,
Hocaz dağ yangısı canımı alır,
Düşməne əsirdir yamacım-yalım,
Buralar Laçına bənzəmir oğlum.*

Vərəqlərin günahı

Qarabağ uğrunda gedən vətən savaşının əsas məqamlarına ayrı-ayrı şeirlər həsr edən şairə hələ torpaqlarımızın işğaldan azad edilməsi uğrunda ədalətli və inadlı mübarizənin davam etdiyi günlərdə Azərbaycanın bu tarixi diyarında qalibiyyət günəşinin doğacağına dərin inamını ifadə edən şeirləri qələbə soraqlı bədii nümunələr olmaqla bərabər, həm də ilhamlandırıcı, ruhlandırıcıdır:

*Qoy dünya şahid olsun bu tarixi savaşa,
Ali Baş Komandanım zəfərlə vursun başa,
Fəth eyləyək zirvəni Ulu Türkümlə qoşa,
Qarabağım bürünsün qələbə yağına.*

Xalidə Nurayın şeirləri sırasında təqdim etdiyi *“Gözü yaşlı xoşbəxtlik”* əslində lirik-epik poemadır. Qarabağ savaşından bir ay sonra yazılmış bu poemada doğru olaraq xalqımızın qazandığı tarixi qələbə obrazlı şəkildə *“Gözü yaşlı xoşbəxtlik”* adlandırılmışdır. Şairin təqdimatında bu ifadə otuz illik həsrətdən sonra sevincli göz yaşları ilə qarşılanan zəfər mənasını ifadə edir. Poemada torpaqlarımızın namərdcəsinə işğal edildikdən sonra otuz il ərzində dağıdılmasından, məşəqqətlərlə dolu olan qaçqın-köçkünlük həyatından, ən təsirlisi isə altı yaşlı uşağın qanlı müharibə təəssüratlarından bəhs edilməsi yadda qalan epik təsvirlər vasitəsi ilə canlandırılır. Altı yaşlı uşaq artıq 36 yaşlı döyüşkən igiddir. Yalnız divarları qalmış evlərinə baxaraq 6 yaşında ikən gözünün önündə bu həyətdə ermənilərin atasını, bacı və qardaşının necə öldürülməsi səhnəsini acı hisslərlə xatırlayır:

Xalidə Nuray

*Onda mən uşaq idim...
Altı yaşıım var idi.
Ha qışqırdım, ağladım...
Atamı öldürməyin,
Mərhəmətsiz kafirin
qana batmış çirkəbli,
ayağından asıldım.
Silahın qundağıyla
vurub məni susdurdu,
Anam nalə çəkirdi...
Naləsi göy üzündən
buludları dağıdıb
üstümüzə töküdü.
"dəyməyin o körpəmə"
Deyə anam qışqırdı...*

Bu məqamlarda Xalidə xanım erməni vəhşiliyinin səhnələrini təsvirsiz yaratmağa müvəffəq ola bilmişdir. Yaralanmış atanın sevərək əkib böyütdüyü çinar ağacından asılması, altı yaşlı uşağın isə mərhəmətsiz kafirin qana batmış çirkəbli ayağından tutub dartması hadisəsi şairin yaratdığı ibrətamiz müharibə səhnəsidir. Poemadakı üç yaşlı qız uşağının *"bənövşə yanağı"*nın, *"qərənfil dodağı"*nın qana boyadılması detallı da canlı və təsirlidir. Bütün bunlardan sonra Qələbə sevincinin *"bir gözü ilə ağlayıb, bir gözü ilə gülmək"* kimi mənalandırılması əsl insan duyğusu ilə ümumiləşir. "Gözü yaşlı xoşbəxtlik" anlayışı uzun illər işğal ağrısını yaşamış bir insanın qələbə sevincindən doğan göz yaşlarının poetik ifadəsidir.

Vərəqlərin günahı

Fikrimizcə, *“Azərbaycan əsgəri”* şeiri də Xəlidə Nurayın vətən müharibəsi mövzusunda yazılmış ən yaxşı poetik nümunələrindən biridir. Haqqında çox yazılmış, hətta barəsində uğurlu mahnılar yaradılmış bu mövzuda da X. Nuray yeni obrazlı söz deyə bilmişdir. Şairənin vətən müharibəsində böyük cəsarət, şücaət və mərdlik nümunəsi olan Azərbaycan əsgəri haqqında yazdığı bu şeiri Müzəffər Ali Baş Komandanın əsgəri haqqında deyilmiş və yazılmış hazır mahnı mətnidir. Şeir obrazlılığı və orijinallığı ilə seçilir:

*Yoğrulub öz qanıyla,
Ağrısına tən oldu.
Can verib torpağına
Müqəddəs Vətən oldu!
Qeyrətimin sipəri,
Azərbaycan əsgəri!*

*... Döyüşdə cəsarəti,
Ballidi yad ellərə.
Şuşada savaşıyla,
Düşdü dildən-dillərə.
Oğuz, Türk nəvələri,
Azərbaycan əsgəri!*

*Boz qurdlar oylağında,
Şimşəyə dönüb çaxdı,
Ən hüündür zirvələrə
Zəfər bayrağı taxdı
Tarixin daş əsəri,
Azərbaycan əsgəri!*

Xalidə Nuray

"Atalı-analı dünyam" şeirləri ata ocağına sədaqət hissini əsl mənəvi dəyəərə çevirən övladın nəsil-şəcərə qarşısındakı poetik hesabatıdır. Şairənin *"Sevgili dünyam"* şeirlər silsiləsi bənzərsiz məhəbbət şeirləri çələngidir. Bu şeirlərdə əsil insan üçün zəruri olan sədaqət, ləyaqət, etibar, vəfa kimi mənəvi dəyərlər poetik şəkildə mənalandırılmışdır. Bu şeirlər ata-övlad münasibətləri və sevgi-sədaqət motivləri haqqında şairin mənəvi aləmini ifadə edən və onun özünə məxsus olan təsirli və yaddaqalan monoloqlarıdır.

Fikrimizcə, bu şeirlərin içərisindən aydın bir qırmızı xətlə keçən əsl qadınlıq haqqında yazılmış ibrətamiz şeirlər, düşündürücü misralar qadın dünyasının fəlsəfəsini şeirlə mənalandıran mükəmməl poetik tezislərdir. Dünyaya gələcək yeni uşaq gözləyən analara həsr edilmiş *"Qeybdən gələn sevgi"* şeirindəki –

*Bir bədəndə iki ürək döyünür,
biri ana, biri bala ürəyi,
hər ürəkdə birgə sevgi böyüyür,
həm ananın, həm balanın gərəyi.*

- misraları yaşanmış əsl ana düşüncəsinin təkrarsız şeiriyyətidir.

"Yaşayarkən ölən qadın" şeiri *"unudub öz həyatını övladının acısıyla damla-damla əriyərək sönən", "taleyilə bərişaraq şükranlıqla qarşılayan qədərini-qiymətini bilən", "sevgi dolu səadəti kədərində, nisgilində bölən qadın"* lərin aydın və mənalı avtoportiretidir. Nəhayət, *"Utanan qadın"* şeiri Azərbaycan poeziyasında yaradılmış və hərtərəfli şəkildə iş-

Vərəqlərin günahı

lənmiş mükəmməl qadın portreti hesab oluna bilər. Bu şeirdə müqəddəs anaların özünəməxsus bənzərsiz cizgiləri istedadla rəsm edilmişdir. *“Utanan qadın”* şeirinin konturları əsasında rəssamlarımız əsl bir ana obrazı yarada bilər:

*İsməti, mənliyi öndə yeriylər,
Dərdini dərdiylə ölçər, kiryər,
Gileyli bəxtinə yenə baş əylər,
Qara taleyindən utanan qadın!*

Beləliklə, şairə Xalidə Nurayın şeirləri onun vətənlə özü, mənəvi dünyası, həyata və insana baxışları arasında olan saf, təmiz, səmimi duyğuların obrazlı bədii ifadəsindən ibarət olan ibrətamiz poetik nümunələridir. Oxuculara təqdim etdiyim *“Özüntək yaşa”* şeiri vətən qarşısında, özü ilə daxili-mənəvi dialoqunda, sənətə münasibətində də şairənin obrazını aydın şəkildə təsəvvür etməyə imkan verir:

*Çalış ədəbinlə qazan hörməti,
Özünə sərf etmə kin-küdurəti,
Başından uca et sən ləyaqəti,
Həyatda gözəllik düz olmaqdadır.*

Doğrusu, uzun illər etibarını gördüyüm qədim bir dostumdan Xalidə Nurayın şeir kitabına ön söz yazmaq təklifi alanda imzasına az rast gəldiyim bu müəllif haqqında hər hansı bir elmi söz demək üçün xeyli dərəcədə tərəddüd etmiş, nəhayət, dost sözündən çıxmamaq üçün ümumiləşmiş bir yazı yazaraq

Xalidə Nuray

mənəvi borcumu yerinə yetirməklə vəziyyətdən çıxmaq qərarına gəlmişdim. Lakin Xalidə Nurayın *“Vərəqlərin günahı”* kitabının əlyazması ilə yaxından tanış olduqdan sonra müasir Azərbaycan şeirində öz dəsti-xətti, bənzərsiz obrazlı şeiriyyət aləmi, vətən, dünya və insan haqqında yetkin bədii söz demək qabiliyyəti olan bu ciddi qələm sahibinin əsərlərini geniş oxucu auditoriyasına təqdim etməyin zəruri olduğuna inandım. Və yeni çıxacaq kitab haqqında təəssuratlarımı yazıb, rahatlıqla öz imzamı qoydum.

İsa HƏBİBBƏYLİ

*Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının vitse-
prezidenti, Nizami Gəncəvi adına
Ədəbiyyat İnstitutunun direktoru,
Millət vəkili, akademik
21 avqust 2021-ci il*

VƏTƏN
HARAYI

Azərbaycan bayrağı

Dünya lərzəyə gəlsin üç birliyin rəngindən,
Alınmış torpaqları qurtaraq yad cəngindən,
Zəfər marşı çalınsın istiqlal ahəngində,
Al qoynuna birləşdir parçalanmış torpağı,
Azərbaycan bayrağı!

Müstəqillik uğrunda qurban gedib canımız,
Al rəngin təməlində qaynayır Türk qanımız,
İlahidən İslama səcdədi hər anımız,
Tarixə şahid kimi düşməyə ol göz dağı,
Azərbaycan bayrağı!

Vətən qibləgahısan, əbədi şan yerimiz,
Sabaha doğan günəş, sabaha dan yerimiz,
Azadlığa səslənən tökülən qan yerimiz,
Tükənməz varlığıyla ol yurdumun dayağı,
Azərbaycan bayrağı!

Qızıl şəfəqlərinlə oyat Turan elimi,
Bir oxunsun himnimiz, qoruyaq Türk dilini,
Səninlə bir qaldıraq Tanrıya haqq əlini,
Dağılmış ocaqlarda alışdıraq çırağı,
Azərbaycan bayrağı!

Vərəqlərin günahı

Qubarlı ürəkləri bir araya səslə sən,
Sahilsiz ümmanlarda ümidləri bəslə sən,
Qartal kimi qanad çal, zirvələri süslə sən,
Dalğalanan dəniz tək, al-əlvən göy qurşağı,
Azərbaycan bayrağı!
Azərbaycan bayrağı!

12.06.2019.

Xalidə Nuray

Ana dilim

Qüdrətli Türk soyumuzun,
daş yaddaşı,
Tarixləri silkələyən, nərəsidi.
Xətəidən nəsillərə miras
qalan,
Qəhrəmanlıq səlnaməsi,
Xəlil Rza harayından,
Qopub gələn hür səsidə...
Haqsızlığı, cəhaləti, daşa basan,
Mirzə Cəlil dühasının,
Fəth olunmaz zirvəsidə...
Ana dilim!

Həsərət gözlü Təbrizimin
can yarası...
Öz dilindən ayrı düşən
Dərbəndimin, Borçalımın,
Ruhunun tək qayəsidi...
Yenilməyən bir qala tək
Heydərbəbə, Xan Arazın
Hicran adlı, ürəkyaxan
naləsidə...
Ana dilim!

Vərəqlərin günahı

Anaların laylasından,
Süzülübdü ruhumuza,
Xanəminin zəngüləsi,
Üzeyirin bəstəsidi ...
Bülbüllərin Xarıgülə
Eşq ətirli nəğməsi tək,
Zülmətlərə nur ələyən,
Nizaminin Xəmsəsidi...
Ana dilim!

Mavigözlü Xəzərimdə
Dalğalanan ləpələrin zümzüməsi...
Ümmanlara qucaq açan,
Diləklərin nəşəsidi...
Fidanlara gilə-gilə
Həyat verən yaz yağmuru,
söz günəşi...
Çəşməgözlü könüllərin
Dil həsrətli təşnəsidi...
Ana dilim!

17.05.2021.

Xalidə Nuray

Azərbaycan

Azərbaycan, ana yurdum!
Bu kəlmələr yaranışdan,
Müqəddəslik məbədinin,
Qibləgahı, zirvəsidir!
Neçə əsr oyanışdan,
Zülümlərin, zillətlərin
Dinən həqiqət səsidir.
Bu zirvəni fəth etməyə,
Sevgi gərək, hünər gərək.
O kəslərin ürəyində vətən eşqi,
Vulkan kimi aşsın, daşsın...
Səni sevən, gərək sənə qoşalaşsın.
Sənəsinə sipər etsin,
Ağır, çətin günlərində
Yad oğullar doğmalaşsın.
Dağ çəksinlər düşmənlərə
Yurdumuzda iz qoymağa,
Nərə çəksin bircə kərə,
Yol verməsin yağılara.
Əsrlərlə parçalanmış torpaqları,
Qaytarsınlar öz elinə.
Qərib düşən İrəvanı,
Zəngəzuru, Dərbəndimi,
Həsərət gözlü Təbrizimi,
Ozan havalı Göyçəmi...

Vərəqlərin günahı

De, dərdimin hansın deyim...
Birdimi.....
İllərdi düşmənin gözünü oyan
Cavanşirlər yurdu Qarabağımı,
Şikəstənin doğulduğu Şuşamı.
Susan "İsa" bulağımı!
Şəhid qanlı torpaqlarda
Qoy çalınsın cəngi səsi,
Haraylasın vətən üçün,
Candan keçən, vətənsəvər oğulları
Azad edək yağılardan torpaqları.
Düşmənlərdən qisas alağ.
Təmizləyək Xocalının,
Ləkələnmiş yaddaşını.
Əvəzləyək sevinc ilə
Anaların axan qanlı göz yaşını.
Azərbaycan, ana yurdum,
Türk oğlunun məskənisən!
Qürurunla, hünər göstər,
Qeyrətinlə tarixləri yenilə sən!
Şərəfinlə, şöhrətinlə öyünərək,
Gələcəyə haqq yoluyla,
Zəfər ilə irəliləyək!
Zəfər ilə irəliləyək!

**Azadlığa çıxan məhbus
«Qarabağım»**

Zümrüdqaşlı bulaqların
zümzüməsinə,
Xarıbülbülün aşiqi,
bülbüllərin eşq nəğməsinə,
Cıdır düzündə, qonur libaslı
köhlənlərin kişnəməsinə
həsrət qaldığımız Qarabağım...
Məhbusu olduğun zülmətin
çəkilməsini,
yağmalanmış arzuların,
qırılmış ümidlərimizdən
yandırdığımız ocaqların
hənirinə qısılib,
dan yerinin sökülməsini
səbrsizliklə gözləyirik.
Arabir mirvari yağmur damcıları
gah içimizi göynədən yaralarımızı,
gah da günəş şəfəqlərini gözləyən
utancaq bənövşələrin
ləçəklərinə qonan şəh kimi,
çatlamış dodaqlarımı isladır.
Vətənin sinəsinə tuşlanan
güllə səslərindən yağan damcılar

Vərəqlərin günahı

özüylə həm kədəri, həm sevinci ovlayır.
Torpağın hər qarışında
şəhid olur igidlərin gözlərindəki
vətən sevdalı həsrətli gülüşlər.
Azad etdiyi torpaqlarda
otuz ilin yurd həsrətilə
titrəyən ürəklərdə gerçəkləşir
doğma ocaqlarıyla görüşlər.
Kimisi illərlə həsrətində olduğu
ata ocağında boynubükülü qalan
ağacı bağrına basır,
kimisi dizin-dizin doğmalarının,
ruhları qarşısında baş əyir,
illərdi tərk etdikləri ata-babalarının
məzarları önündə sürünür.
Kimisi şəhidlərin dağlara,
daşlara çökən naləsini,
vətən harayını nəfəsində duyur,
Kimisi qələbə sevincindən
kipriklərində intihar edən
göz yaşlarında boğulur.
Oğullarımız günahsız
qız-gəlinlərimizin,

doğulmamış körpələrin inləyən,
eşidilməyən fəryadını
qaytarır düşməyə, zəfər qoxulu
güllə yağışlarında .
İgidim bilmir ki, zəfərinə sevinisin...
Ya, əyninə geyindi
acı xatirələrin arxasınca sürünsün...
Ya Rəbbim, çox şükür deyərək,
öpüb gözləri üstünə qoyduğu
vətən torpağında tapır təskinliyini.
Tarixə qanla yazılan
bu vəhşətlər içərisində anlayır,
Tanrının bizə bəxş etdiyi,
heç nə ilə əvəz olunmayan,
«Vətən» sevgisinin
dəryalar tək dərinliyini.
Şükranlıqla körpə uşaq
anasının qoxusuna sığındığı kimi,
dağın-dərənin gül-çiçək qoxuyan,
vətən ətirli havasını
içinə çəkərək deyir:
Mənim Məkkəm, Mədinəm,
İslamiyyət günəşi doğan
qibləmsən Vətənim!

04.11.2020.

Türkoğlu

Zəfər qoxusu gəlir türkün ayaq səmindən,
Qeyrət, hünər boylanır türkün hər kəlməsindən,
Bir millət, iki dövlət hayqıran nəfəsinlə,
Vətəndə sədd çəkəni yandırır yax, Türkoğlu!

Otuz ildir Qarabağ ayaq altda inləyir,
Qəlbi səngər yurdumuz haray, imdad diləyir,
Şəhid qanlı torpaqlar səndən qisas gözləyir,
İldırım tək yağının başına çax, Türkoğlu!

Vətən sağolsun deyib torpağa qan verənin,
Vətən libası geyib, vətənə can verənin,
Şəhidlik zirvəsinə sevərək yüksələnin,
Çək düşmən sinəsinə silinməz dağ, Türkoğlu!

Tanrı pay eləyibdi, sarsılmaz qüdrətini,
Dünyaya bəyan etdin mərdlik, cəsarətini,
Qanınla yaz tarixə döyüş məharətini,
Qaliblik zirvəsinə bayrağı tax, Türkoğlu!

Aslan kimi düz durar, Türkün başı əyilməz,
Yağını məhv etməyə çarpışar, qorxu bilməz,
Bil ki vətən bölünməz, bil ki, şəhidlər ölməz,
Haqqın haqq dərgahına üzüağ qalx, Türkoğlu!

28.07.2020.

Sən gərəksən Azərbaycan

Azərbaycan!
Bir ürəkdə bütövləşən
milyon cansan.
Bu sərvətlə öyünərək yaşayırsan.
Gələcəyə-ümidləri, diləkləri,
Qovuşduğun zəfərinlə daşıyırsan.
Azərbaycan!
Sən ətirli bir çiçəksən,
Ətrin yayılıb hər yana,
Ləçəklərin işıq saçan düha kimi
Səs salıb bütün cahana...
Xoş müjdəli gələcəksən.
Haqq-ədalət yollarında,
Əməlinlə güləcəksən!
Azərbaycan!
Min bətinə bir ürəksən.
Bu bədənin əzaları parçalanıb,paralanıb.
Vuran qəlbin bu həsrətdən,
Sağalmayan yara alıb.
Bu yaralar ayaq altda,
İnildəyən Qarabağım,
Doğma dilə həsrət qalan Təbrizimdi.
Xanlığından, öz dinindən qoparılan
İrəvanım...

Vərəqlərin günahı

Soykökündən ayrı düşən
Zəngəzurum, Dərbəndimdi.
Bu yaranı sağaltmağa,
Sən gərəksən!
Azərbaycan!
Bu ayrılan canlarını,
Birləşdirib bir olmağa,
Qeyrətinlə, hünərinlə,
Yaraların sarımağa,
Birgə olub yağılardan öc almağa,
Bayrağını bütövlüyün zirvəsinə
ucaltmağa,
Sən gərəksən, Sən gərəksən,
Azərbaycan!

28.05.2018.

Şəhid Xocalım

O gecə qanıyla tarixi yazıb,
Şəhid köynəyini geydi Xocalım.
Çəkib naləsini ərşin qatına,
Əyilməz qəddini əydi Xocalım.

Şaxtalı gecənin zülmət içində,
Çatlayan torpağın dodaqları qan.
Körpə balasını basıb bağrına,
Ana qucağında can verirdi, can.

O gecə həyatın nəfəsi ağır,
O gecə sinəsi qan ağlayırdı.
Kimi körpəsini, kimi ərini,
Dəlisov baxışla haraylayırdı.

Canını ölümün ağzından alıb,
Üzünü dağlara tutmuşdu ellər.
Vəhşi hiyləsində, vəhşi əlində
Ölümlə başını qatmışdı ellər.

Cəlladlar baxmırdı qoca, cavana,
Acıxmış köpək tək quduzlaşmışdı.
Neçə qız -gəlini əsir götürüb,
Neçə ürəkləri daşa basmışdı.

Vərəqlərin günahı

Körpə balaların dərisin soyub,
Vəhşilik toxumun yurda əkdilər.
Diriykən insanın gözlərin oyub,
Nalədən, haraydan qala çəkdilər.

Qisası alınmaz şəhid Xocalım,
Gör neçə illərdi yaran qan verir.
Dərdin gözlərimə elə çöküb ki,
Əllərim əlində qalıb can verir.

Ey harın erməni, harın köpəklər,
Bu qisas nə vaxtsa alınacaqdır!
Sizlərin o murdar cəsədinizdən,
Tezliklə bir qala qurulacaqdır!

02.03.2019.

Xalidə Nuray

Ey Türkoğlu

Ey Türkoğlu ərənləri,
Siz yağdırın, dağı-daşı
yağı düşmənin başına.
Qəhrəmanlıq səlnaməsin
Hünər ilə yazın xalqın,
silinməyən yaddaşına.

Möhürlənmiş keçmişinlə
tarixlərdə, Səfəvilər,
Cavanşirlərin yurdusan.
Azərbaycan torpağının sərkərdəsi,
Cavad xanın davamçısı,
Ər oğlusan.

Zamanın zor sınağında
Vətənin qorumaqçün,
igidləri candan keçir.
Torpaq üçün şəhid olan
oğulların cəsarəti,
Soy-kökündən, qandan keçir.

Düşmənlərdən öc al,
– deyən Qarabağın,
Naləsidir yeri, göyləri yandıran!
cəngavərlər meydanısan,
Ey türk oğlu, dur, qalx, oyan!
Sən ol, zəfər bayrağını
İlk qaldıran!

12.04.2018.

Vətən məni səsləyir

Anacan, mən gedirəm, zəfərdən pay almağa,
Məni dualarınla, boxça tutub ağırla.
Gedirəm vətənimin dərdinə sarılmağa,
Müqəddəs yol üstəyəm zəfər dilə, uğurla.

Anacan, mən gedirəm, azadlıq havasına,
Sönmüş ocaqlarımı alışdıram, qayıdam.
Gedirəm qəhrəmanlıq, şücaət davasına,
Sevgimi vətənimə qovuşduram qayıdam.

Anacan, mən gedirəm, vətən məni səsləyir,
Dağlar lərzəyə gəlib top tufəngin səmindən.
Vətən adlı qeyrətim qürurumu süsləyir.
Azad edim yurdumu məhbusluq qəfəsindən.

Anacan, mən gedirəm, həsrət dağın bitirəm,
Qələbə bayrağını sancam dağın bağrına.
Şəhid qardaşlarımı muradına yetirəm.
Gül əkəm anaların barı solan bağına.

Anacan, mən gedirəm, həsrətimə son qoyam,
Tanrıma dua edəm, yurdda azan səsinə.
Şükr edəm dönə-dönə, cənnət ətrini duyam.
Önündə səcdə qılam, üz tutam qibləsinə .

30.09.2020.

Azərbaycan – ayrılan can

Azərbaycan!
Qol-qanadı sındırılmış,
Arzuları parçalanmış,
Yaralı ürək!..
Bu yaranı sağaltmağa,
Sevgi dolu, qeyrət dolu
Hikmətindən bəhrələnmiş
Rəşadət gərək!..
Azərbaycan!..
İlmə-ilmə sökülərək,
Canımızdan ayrılan can.
Ana yurdun mayasına,
Cəsarətdən süzülərək,
Qarısan qan!.
O can Təbrizdi, Dərbənddi,
Borçalı, Göyçə, Zəngəzur,
Qarabağdı, İrəvandı...
Biri qoldu, biri ayaq,
Biri başdı, biri bədən,
Hər biri ayrılmaz candı.
Onlar baxan gözlərimdi.
Danışan dilim, vuran əlimdi.
Bu sirlər dünyaya çoxdan bəllidi...
Torpaq üçün canı fəda,

Vərəqlərin günahı

İgidlərin qazandığı
«Şəhid»adın ucaltmağa,
Sinəsini sipər edən,
Düşməndən qisas almağa,
Oğullarda fədakarlıq,
Sarsılmayan ülfət gərək!..
Bizə qənim olanları,
Gizlin tələ quranları
Unutmayaq, nifrət gərək!..
Azərbaycan!
Dağ-daşını, torpağını,
Millətini, vətəninə qorumağa,
Birlik olub tək bədəndə,
Bir ürəkdə vurmaq üçün
Niyyət gərək!..
Şərəfinə toxunacaq əməlləri,
Bəd əlləri, yad əlləri,
Qırmaq gərək, qırmaq gərək!..

Xalidə Nuray

Təbrizim

“Türkmənçay” imzası böldü tifağı,
Bölündü ikiyə vətən torpağı,
Çəkdi sinəsinə doğma yurd dağı,
Sağalmaz yaralı oldu, Təbrizim.

Arazla vurdular qandal qoluna,
Qəriblik çəkdilər doğma yoluna,
Vətəni itirən dözərmi buna,
Dilimdən asılı qaldı, Təbrizim.

Haqqı, həqiqəti qəmə büküldü,
Azadlıq yolunda qanı töküldü,
Neçə mərd oğullar dara çəkildi,
Fəryadın göyləri aldı, Təbrizim.

Boğdu Şəhriyarın ana dilini,
Viranə eylədi doğma elini,
Saxlaya bilmədi namərd əlini,
Küskün xəyallara daldı, Təbrizim.

Baxıram Təbrizə necə həsrətlə,
Bağlıyam mən ona sözlə, hikmətlə,
Oyan ey türk xalqım, oyan qeyrətlə,
Gözləri qan yaşla doldu, Təbrizim!

Vərəqlərin günahı

Xalidə səslənir Turan elinə,
Vətəni veriblər yağı əlinə,
Haydı igidlərim kəhər belinə,
Novrağı qürbətdə soldu, Təbrizim!

Səni sevənlərin özü Vətən

Yaranışdan vətən bizim özülümüz,
Keçmişimiz, bu günümüz, sabahımız.
Tarixlərin yaddaşında, vətən səni,
Qorumasıq bağışlanmaz günahımız.

Vətən! Sənsiz bu dünyada söylə, kimik?
Qol-qanadı sındırılmış solan gülük.
Düşməninə ovuc açan muhacir tək,
Vətənsizin ocağında sönən külük.

Vətən, səni sevməyəni sən də sevmə,
Xainlərlə ürəyin heç barışmasın.
İzin vermə, səni qoyub gedənlərə,
Öləndə də, torpağına qarışmasın!

Dağlarımın hər baxışı, gözü vətən,
Ömrümüzün həm payızı, yazı vətən!
Xalidənin tükənməyən sözü vətən,
Vətən! Səni sevənlərin özü vətən!

28.12.2017.

Şuşasız vətənim

Cavanşirlər yurdu Qarabağımın,
Dağında, çiskini, dumanı azıb.
Tərənlar oylağı Cıdır düzünün,
Könlümü oxşayan gümanı azıb.

Ərənlər oylağı, nəğməli dilim,
Əyilməz vüqarım batıbdı yasa.
Tarixi bağına basıb yaşadan,
Şuşa gözümündə dönübdü yaşa.

Natəvan haraylı gücüm, qeyrətim,
Topxanam adında dərdim od tutur.
Üzeyrin, Cabbarın, ahı-naləsi,
Qəlbimi min yerdən doğrayıb, çatır.

Doğma yuvasından didərgin düşən,
Yurd oğlum, yurd qızım üzgünləşibdi.
Şuşasız can deyən, can verənlərin
Vətənsiz ruhları küskünləşibdi.

İgid oğulların şəhid qanından,
Qan içdi ürəyi qaralmış Şuşam.
Koroğlu qeyrətli, Nəbi ürəkli,
Nəfəsi boğulub, saralmış Şuşam.

Vərəqlərin günahı

Şuşasız vətənim, vətənsiz Şuşam!
Yağıdan qisasın alınacaqdır.
Üçrəngli bayrağım əsgər əliylə,
Şuşa qalasına sancılacaqdı.

10.05.2019.

Aprel şəhidləri

Aprel döyüşünün nəh igidləri
Əbədi ürəkdə, baxışlardasız.
Bu zirvəyə qalxan, bir daha enməz,
Şəhidlik adıyla yaddaşlardasız.

Şığıyıb Qartal tək mavi səmada,
Vətən deyə-deyə şəhid oldunuz.
Haqqın sədasında, haqqın səbində,
Yandırdı düşməni vətən odunuz.

Dağlar əksinizi köksünə çəkdi,
Torpağa qarışdı axan qanınız.
Çiçəklər su içdi göz yaşınızdan,
Cənnətə qovuşdu şəhid canınız.

Yaradan veribdi ən yüksək adı,
Şəhidin ləqəbi qürur, ləyaqət!
“Aprel şəhidləri” bu hünəriylə,
Şəhid vətəninə gətirdi şöhrət!

03.04.2019.

Buralar Laçına bənzəmir...

Dağların harayı yolur saçımı,
Şirin xatirələr çəkmir acımı,
Hocazın yangısı alır canımı,
Düşməyə əsirdir yamacım-yalım,
Buralar Laçına bənzəmir, oğlum.

Azıb kəhərlərin, itib oylağın,
Çəkir qəribliyi elat yaylağın,
Zümzümə söyləyən şəffaf bulağın,
Kuzə olum qəhərinə mən dolum,
Buralar Laçına bənzəmir oğlum.

Gəzir xəyalların məzarıstanı,
Arayır hardadı qərib yatanım
Dursun səcdəsinə nakam atanın,
Əlim də yetmir ki, imdadın olum,
Buralar Laçına bənzəmir oğlum.

Susub Xan əminin qəm şikəstəsi,
Dinmir Üzeyirin «Cəngi» bəstəsi,
Məhəbbət olmuşdu Laçın xəstəsi,
Səsində açardı xarı bülbülüm,
Buralar Laçına bənzəmir oğlum.

Vərəqlərin günahı

Tarixi qanlıdı «Qanlı dərə»nin,
Qisas aldı Soltan bəy tək ərənim,
Kəsdi qulağını hay Andranikin,
Belə mərd oğulun dərini alım,
Buralar Laçına bənzəmir oğlum.

Didərgin dərdimi ovutmur ellər,
Bizə qəbir qazıb o şirin dillər,
Zabuxlu sinəmdən yol salıb sellər,
Laçınsız qırılıb qanadım, qolum,
Buralar Laçına bənzəmir oğlum.

06.05.2020.

Xalidə Nuray

Naxçıvanım

Naxçıvanım qeyrət qalam,
Doğma müqəddəs torpağım.
Qərinələr yaddaşısan,
Məğrur, bölünməz oylağım.

Ayna gözlü "Zorbulagın",
"Əlincən" alınmaz qala.
Batabatın havasında,
Könül istər yata, qala.

Əshabi-Kəhf məbəd yerin,
Daşlarından şəfa damar.
Ümidlərə qovuşanda,
Dərdlilər əlacın tapar.

Mirzə Cəlil hər daşında,
Qopan haqqın sədasıdı.
Məmməd Said Ordubadi,
Nəsrimizin nidasıdı.

Vətəniylə qucaqlaşan,
Cavidin həsrət gözüsen.
Məmməd Araz dühasının,
Şah əsəri, şah sözüsen.

Vərəqlərin günahı

Möminə-Xatun türbəsi,
Hüsnünə bir yaraşıqdı.
Qürbətdə Təbriz elinə,
Şərqdən boylanın işıqdı.

Hər an səni didib udan,
Düşmənlərə göz dağısın.
Unutmasın düşmənlərin,
Nuh Peyğəmbər ocağısın.

Xalidəyəm, hər an sənini,
Sevgin ilə yaşayıram.
Səndən aldığım qüruru,
Fəxarətlə daşıyıram.

20 yanvar şəhidləri

Vətənimin yetmiş illik,
Buxovunu sındırdılar.
Azadlığın məşəlini,
Əbədilik yandırdılar.

Qanla yudu gecəsini,
Odlar yurdun igidləri!
Qaldırdılar haqq səsinə,
20 yanvar şəhidləri!

Müstəqillik təməlini,
Yurdumuza ələdilər.
Öz şəhidlik adlarıyla,
Sabaha nur çilədilər,

Baş-bədəndən ayrılsa da,
Ayrılmadı yollarınız.
Ümüdiniz qırılsa da,
Əksilmədi vüqarınız.

İmam Hüseyn şəhidləri,
Azadlığa can atdılar.
Qanla vətən torpağının,
Salnaməsin yaratdılar.

Vərəqlərin günahı

Buxovları qırıb atdız,
Tarixlərin şahidləri!
Cəsarətlə Vətən yazdız,
20 yanvar şəhidləri!

19.01.2018.

Kəndimiz

Uşaqlıq illərim doğma qoynunda,
Böyüdü, sevinclə keçdi, kəndimiz.
Ən xoşbəxt illərim quş təki uçdu,
Xatirələr yada köçdü, kəndimiz.

Analı,atalı gözəl anlarım,
Ömrümün ən gözəl xəyalı olur.
Məktəb illərini xatırlayanda,
Qara bulud təki gözlərim dolur.

Dildə dastan olan "Arpaçayı"nın,
Sahili gənclərin liman yeri ydi.
Gizlicə görüşən sevgililərin,
Hərdən ağacaltı güman yeri ydi.

İndi sorağımız uzaqlardadır,
Hicran adlı duman, çənə bağlıyam.
Nə qədər qürbətdə olsam da yenə,
Sənə, «Oğlanqala», sənə bağlıyam.

Zəfər yazdın, şəhidim

Hünərindən nur verdin müqəddəs ocağına,
Vətəndə vətən oldun qovuşub torpağına,
Əbədilik yar oldun azadlıq çırağına,
Ləkələnmiş tarixə məzar qazdın, şəhidim!

Qol açmışdı qəm-kədər vətən adlı yurduna,
Dar günündə can deyib yetişdin muradına,
Baş əydin varlığıyla qələbənin adına,
Aslan təki düşmənin başın əzdin, şəhidim!

Qanınla məlhəm oldun Şuşaya, Xocalıya,
Qartal tək qanad çaldın Cəbrayıl, Qubadlıya,
Zəfərinlə çevrildin yenilməz bir qalaya,
Qalibiyyət bağının gülün üzdün, şəhidim!

Cəsarətə bürünüb, mərdliyini qorudun,
Ərənlisin, soy-kökün birliyini qorudun,
Sən kişilik adında ərliyini qorudun,
Gəncliyin badəsinə qeyrət süzdün, şəhidim!

Bu vətən övladların səninlə öyünəcək,
Polad, Əlyar qeyrətdə neçə qəlb döyünəcək,
Hər gələn nəsillərdə yeriniz görünəcək,
Tarixə öz adınla «Zəfər» yazdın, şəhidim!

12.11.2020.

Şəhid anası

Şəhid anasının fəryadı, ahı,
Ucalır göylərə, ərşə yetişir.
Qəlbinə göylərdən göz yaşı yağır,
Elə bil Allahla, ana dərdləşir.

Ana ağı deyir öz balasına,
Sanki qucağında onu yatırır.
Mələk xoş ətirli Şəhid ruhunu,
Acı göz yaşıyla haqqa yetirir.

Ana gah ağlayır, hıçqırır, susur,
Gah da ki, barışır oğul dərdiylə.
Bəzən ərk eyləyib Tanrıdan küsür,
Bəzən də odlanır can həsrətiylə.

Baxıram anaya, qəlbim oyulur,
Söz tapa bilmirəm təsəlli üçün.
Onun dərd dünyası dünyamı oyur,
Məni dara çəkir söz için-için.

Bircə söz deməyə borclu qalıram,
Səbr edin analar, o gün olacaq.
Qisas alacaq mənfur düşməndən,
Ağlar gözüünüzə sevinc dolacaq.

23.03.2018.

Xalidə Nuray

Ana yurdum

Darımışam –
uşaqlıq illərinin,
şirin xatirəsinə.
Kəndimizin gecəsinə,
hay-haraylı səhərinə...
Sübh çağı oyanıb,
xoruzun ban səsinə,
pəncərədən yarıyuxulu
boylanıb...
qoyun-quzu mələşməsinə,
Təbiətin ecazkar
nəğməsinə duymağa,
çox darımışam.
Dağətəyi yaylağının,
tər-təmiz havasını,
ciyərimə çəkməyə,
«Qızlar» bulağının...
buz suyundan içməyə,
lap yanıxmışam....
Yaşıl yamaclarında,
kəklikotu, bir də çaşır, bolunu,
baldırğanı, qazayağı, şomunu...
əlimlə yığmağa,
çox darımışam...
Ordubad limonu,
Şahbuzun balı,

Vərəqlərin günahı

Sədənək üzümü,
həm də, doşabı,
Şərurun göycəsi,
ərik, şaftalı...
daddını almağa,
çox alışmışam.
Yığışıb təndir başına,
baxmazdıq,
tüstüdən anamın...
yanağında göz yaşına.
Dartışardıq,
bölüşməkçün,
bişirdiyi fətirini, lavaşını...
Yaman darıxmışam
Göməkçün anamın
O müdrik baxışını...

15.12.2017.

Xalidə Nuray

Vətən oğulları

Vətən oğulları! Qartallar kimi,
Əzin başlarını yağı düşmənin.
Cəsarətli olun, mərdlik göstərin,
Silin göz yaşını ana vətənin!

Vətən oğulları, öz əzminizlə,
Yox edin düşmənin murdar izini.
Sinəsi yaralı Qarabağımın,
Qaytarın özünə «Cıdır düzünü»!

Şuşa qalasının əzəmətini,
Ulu babaların son mənzilini.
Ayaq altda qalan el qeyrətini,
Qaytarın yurduna doğma elini!

Vətən oğulları, yerdən,havadan,
Yağdırın gülləni şimşəklər kimi.
Qovun yağları öz yuvasına,
Artıq tikə yeyən köpəklər kimi!

Qələbə marşının səsinə yayın,
Yansın Qarabağda gur ocağımız!
Şuşada, Laçında, Kəlbəcərimdə,
Ucalsın göylərə al bayrağımız!

Qarabağım

Qarabağım, sovuşmadı,
Dağlarının duman, çəni.
Yağı zülmü çəkməyənlər,
Anlamazlar sən çəkəni.

Həsətlidir yaylaqların,
Örüş yerlərin boş qalıb.
Kəhər atlı oylaqlarda,
Yağı-düşmən məskən salıb.

Viran qalan ocaqlarda,
Ruhu gəzir şəhidlərin.
Tapmayanda doğmaları
Peşman olur gəlişləri.

Qəribsəyib övladların,
Vətən havasın almağa.
Yaşıyarkən bircə ovuc,
Torpaq tək yurdda qalmağa.

Bitərmi bu həsrət,fəraq?!
Yurdumuzda tapaq qərar.
Qarabağa qovuşmağı,
Allahım, eylə bərqərar!

24.04.2018.

Xalidə Nuray

Xocalı soyqırımı

Xocalılar qətliyəmə,
Tarixi şahid oldular.
Doğma ata yurdlarında,
Vətənə şəhid oldular.

Yağı düşmən gecə yarı,
Qəfil hücum qalxdılar.
Doğulmamış körpələri,
Süngü-nizəyə taxdılar.

Qız-gəlinlər körpəsiylə,
Əsgərana səpələndi.
Azğın düşmən gülləsindən,
Ölüm yağıştək ələndi.

“Qar-qar” çayı qan ağladı,
Sağikən gözlər oyuldu.
Neçə ailənin o gecə,
Həyatına son qoyuldu.

İnsanlardan qalaq-qalaq,
Yanar ocaq qaladılar.
Xocalıda vəhşi kimi,
Yurd-yuvanı taladılar.

Vərəqlərin günahı

«Azad dəhliz «cığırını,
Ermənilər əsir aldı.
İgid, məğrur, mərd oğullar,
Arxasız, köməksiz qaldı.

Alay üç yüz altmış altı,
Əsrlərin xainləri.
İnsanlara hücum çəkdi,
İnsanlığın qatilləri.

Agah olsun, bilsin hamı,
Ey, haqsızlar havadarı.
Soyqırımın, baiskarın,
Şahididir ulu «Tanrı».

Öyünməsin qan içənlər,
Haqlarına çatacaqlar.
Ədalətin qarşısında,
Cəzaların alacaqlar!

Qıgılcımdan doğan alov

Kəsib haqqımızı taxtımız üstə,
Yurdsuz kafirlərə taxt yaratdılar.
Saxta Erevanı tarixə yazıb,
İrəvan qalasın söküb atdılar.

Böyük Ermənistan xülyası ilə
Haya arxa oldu fitnəkar ruslar.
Doymadı gözləri vəhşilər kimi,
Tutdu Qarabağı xain-cəsuslar.

Yağılar vətəndə göz dağı olub,
Qeyrət yaramızı çox qanatdılar.
Doğma yurdumuzdan didərgin salıb,
Otuz il Cıdırda at oynatdılar.

Namərdlər məzlumu əzər, sinsidər,
Lənəti qazanar, haqqın səsində.
Fitnədən, fəsaddan libas geyinib,
Öyünüb kef çəkər yad kölgəsində.

Bu gün döyüşlərdə vətən naminə,
Zirvəyə çatmağa qanad çalırıq.
Qisasdan alışan hünərimizlə
Bir qarış torpağa min can alırıq.

Vərəqlərin günahı

Yağı tapdağında qalan yurdumu,
Suvarır qanıyla şanlı ordumuz.
Qələbə eşqiylə oddan don geyib,
Düşməyə sipərdir şəhid yurdumuz.

Susdurub düşməni haqq səsimizlə,
Günəş tək parlayıb zülməti endik.
Zəfər məşəlini yandırmaq üçün,
Qıgılcımdan doğan alova döndük!

18.10.2020.

Xalidə Nuray

Oğul gərək

Vətənim qorumağa-
Mübariz tək məğrur, qorxmaz,
Şax damardan qanla qoşa qeyrət axan,
Tapdaq «Vətən» torpağında,
Məskən salan yağları,
Şimşək kimi alov çaxan,
İldırım tək parçalayan,
oğul gərək!
Vətənim qorumağa-
Arxasına dönüb baxmaz.
Həyatını qurban verən,
Qüruruyla, hünəriylə,
Hər əzaba sinə gərən,
Düşmənin murdar izini,
Öz qanıyla daşdan silən,
Fərid kimi paralayan,
Oğul gərək!
Vətənim qorumağa-
Bütövlüyü bölmək olmaz,
Milyonları bir ürəkdə qovuşduran,
Ocağında qora dönüb alışdıran,
Vətənimdən ayrı düşən,
Ulduzları barışdıran,
Öz canını «ana» deyib,
Torpağına qarışdıran,
Anasını ürəyindən yaralayan,
Oğul gərək!

Qalibiyyət günəşi

Qarabağda zühr edib qalibiyyət günəşi,
Qulac-qulac qolların sarıyıb sərt qışına.
Şəhidlik zirvəsindən zəfər yağışı yağır,
Qeyrət tacını qoyur yurdun qan yaddaşına.

Vətənçün mərd oğullar döyüşür qeyrətiylə,
Qan uddurur yağıya mərdlik, cəsarətiylə,
O hünər meydanında tükənməz hikmətiylə,
Tarix yazır qanıyla vətənin hər daşına.

Yuyuruq şər qoxuyan mürdar qan izlərini,
Kor edirik yağının, o xain gözlərini,
Sürüyüb haqq önündə sındırıb dizlərini ,
Qisas qana qarışır, sevinclər göz yaşına.

Qoy dünya şahid olsun bu tarixi savaşa,
Ali Baş Komandanım zəfərlə vursun başa,
Fəth eyləyək zirvəni Ulu Türkümlə qoşa,
Qarabagım bürünsün qələbə yağına..

27.10.2020.

Azərbaycan əsgəri

Yoğrulub öz qanıyla,
Ağrısına tən oldu.
Can verib torpağına
Müqəddəs Vətən oldu!
Qeyrətimin sipəri,
Azərbaycan əsgəri!

Gül bitirdi şafəqdən ,
Ləkəli dan üzünə.
Əsdirdi zəfər mehi,
Zülmətli gündüzünə.
Elimin cəngavəri,
Azərbaycan əsgəri!

Dədə-baba yurdunu,
Soy-kökünü qorudu.
Bir ölüb, min dirildi,
Yağıya gözdağ oldu.
Qürur yeri səngəri,
Azərbaycan əsgəri!

Vərəqlərin günahı

Allahu-Əkbəriylə,
Haqq səsinə güvəndi.
Ulu Türk nəbəsiylə,
Hər an düşməni yəndi.
Güvən oldu hünəri,
Azərbaycan əsgəri!

Döyüşdə cəsarəti,
Bəllidi yad ellərə.
Şuşada savaşıyla,
Düşdü dildən-dillərə.
Oğuz, Türk nəvələri,
Azərbaycan əsgəri!

Boz qurdlar oylağında,
Şimşəyə dönüb çaxdı,
Ən hündür zirvələrə
Zəfər bayrağı taxdı
Tarixin daş əsəri,
Azərbaycan əsgəri!

12.01.2021.

Xalidə Nuray

Xainlərin tələsi

Bu nə zülmət, bu nə dəhşət,
Bürüyübdü qəlbimizi.
Bir kimsəyə deyəmmirik,
Bizi didən dərdimizi.

Bəlkə bizim cəzamızdı,
Allah edir sınağını.
Yurdu verib düşmənlərə,
Düşünmədik qınağını.

Ərənləri itirmişik,
İtən yurdun döngəsində.
Boğuluruq bu damğanın
Qeyrtəsizlik təşnəsində.

Ey yurduğun igidləri!
Torpağımız göz dağlıyır.
Düşmənlərin tapdağında,
Qarabağım qan ağlıyır.

Parçalanmış torpaqların,
Can veririk naləsindən.
Birləşməsək qurtarmırıq,
Xainlərin tələsindən.

Turan yürüşü

Günəş doğdu, zülmət nura büründü,
Şuşa qalam ər imzanla öyündü,
Qarabağım behiştə tən göründü,
Turan yürüşünlə, İlham-Ərdoğan!

Nur ələdin yeksan olan ocağa,
Səcdə etdin mehin dəyən torpağa.
Şəhi01.dimin ruhu şaddı bu çağa,
Turan yürüşünlə, İlham-Ərdoğan!

Türk elimin birlik oldu son andı,
Yatmışlarım harayına oyandı,
Qan bahası qeyrət zəfər qazandı.
Turan yürüşünlə, İlham-Ərdoğan!

Yetirmisən söz haqqına məzlumu,
Hər gedişdə sındırmısan zalımı,
Zəngəzurdan saldın nicat yolunu,
Turan yürüşünlə, İlham-Ərdoğan!

Alparslantək bozqurdların baş-başa,
Arxa oldu sən tək böyük qardaşa,
Yüz il azdır, əsrlərlə min yaşa
Turan yürüşünlə, İlham-Ərdoğan!

Xalidə Nuray

Haqqımızın haqqı ölüb

Allah bu necə dövrəndi?
Gümanıyla ovunuruq.
Haqqı boğub əlimizlə,
Günahıyla qorunuruq.

Söz kasamız dolub-daşır,
Doğru deyən dil kəsilir.
Quldur, oğru həddin aşır,
Əl qabarlı qol kəsilir.

Hökm edibdi Qarabağda,
Cavanşirlər, Səfəvilər.
Qeyrətiylə tarix yazıb,
Şah İsmayıl Xətəilər.

Bu gün xain, şər qonşular,
Fitnə-fəsad toxuyurlar.
Qısılib yad kölgəsinə,
Bizə meydan oxuyurlar.

Əsrlərdi el-obamın,
Yarasına duz basıblar.
Hünərini zəlil edib,
Şərdən, böhtandan asıblar.

Vərəqlərin günahı

Yurdumuzu tikə-tikə,
Bölüb yağıya satıblar.
Qeyrətimi güllələyib
Məhşər oduna atıblar.

Qürurumuz tapdalanıb,
Yurdum viran, biz talanıq.
Bu arxalı köpəklərin,
Yalanı düz, biz yalanıq.

Düşmüşük şeytan felinə,
Qurtarmırıq hiyləsindən.
Dərd odur ki, mərd oğullar,
Ölür satqın gülləsindən.

İblislərə aldanmışıq,
Vətən yanır dilimizdə.
Haqqımızın haqqı ölüb,
Dilə gəlir külümüz də.

Mübarizim, Fəridlərim,
Qalxın, qəflətdən oyanın!
Cəsarətdən qala hörüb
Keşiyində mərd dayanın!

04.05.2020.

Xalidə Nuray

Şərur elimiz

“Ağrıdağ” boylanır “Heydərbaba”ya,
Araz ağı deyir əsən səbaya,
Yurdunu güvənməz yetən gədəya,
Dildə dastan olub Şərur elimiz.

Mərdi-mərdanədi, saf ürəklidi,
Qonaqlı-qaralı duz-çörəklidi,
Haqqa söykənibdi haqq diləklidi,
Ləldə dastan olub Şərur elimiz.

Yallısı səs salıb elə-obaya,
Halay çəkən qızlar bənzər sonaya,
Kərəm yağısını sazla oxşayan,
Təldə dastan olub Şərur elimiz.

Qıy vurub çağlayar dağ şlaləsi,
Min dərdə şəfadi bir piyaləsi,
Sürməli gəlin tək xallı laləsi,
Güldə dastan olub Şərur elimiz.

Qanla göyərirdi tarix daşında,
Ərənlər sınıb hər savaşıda,
İz qoyub vətəncün hər qarışında,
Eldə dastan olub Şərur elimiz.

27.04.2021.

Şəhidlik adı

Ey vətənə qurban gedən şəhidlər,
Əbədi ürəkdə, baxışlardasız.
Bu zirvəyə qalxan, bir daha enməz,
Şəhidlik adıyla yaddaşlardasız.

Yaralı qartal tək uçub səmada,
Vətən deyə-deyə şəhid oldunuz.
Oxşadı gözünüz yanar ulduza.
Yandırdı dünyanı vətən odunuz.

Dağlar əksinizi köksünə çəkdi,
Torpağa qarışdı axan qanınız.
Çiçəklər su içdi göz yaşınızdan,
Cənnətə qovuşdu yanan canınız.

Yaradan veribdi ən yüksək adı,
Şəhidin ləqəbi qürur, ləyaqət!
Şəhid vətənimin fəxri övladı,
Adıyla gətirir vətənə şöhrət!

05.01.2018.

Xalidə Nuray

Gözü yaşlı xoşbəxtlik

Lirik-epik poema

Otuz illik həsrətimin
buz bağlamış baxışına
Baxdıqca hey sızlamışam.
Qeyrətimə sığınıb
Bu dərdlərə, ağrılara
hünərimlə son qoymuşam.
Budur bu gün
igid qardaşlarımla
birgə zəfər qazandıq....
Qayıtdım gül-çiçəkli,
bu bəxtəvər elimə.
Gəlmişəm ehh...
qəh-qəhəli, gülüşlü,
süfrəsi bol nemətli,
ata-ana nəfəsli,
qardaşımla, bacımla
oynamağa həvəsli,
arzusu pərən-pərən,
Tavanı dağıdılmış,
divarları sökülmüş,
xatirələr yaşadan,
paramparça evimə.
Düşünüb ötənləri,
qəhərlənib doluram.

Vərəqlərin günahı

Ağlayıb için-için
Dərdlərimi bölürəm...
Gözlərimin önündə
yumaq təki çözüdür
dil açır xatirələr...
Dan yeri söküləndə,
hücum çəkdi düşmənlər.
Qollarını bağlayıb,
qardaşımı döyərək,
yaralı apardılar.
Elə hey dönüb baxdı...
Qəlbindəki o tələş
əlacsız, imdad uman
dəlisov o baxışı
məni yandırır, yaxdı.
Atamı yaralıykən,
sevərək böyütdüyü
bu çinardan asdılar...
Onda mən uşaq idim...
Altı yaşım var idi.
Ha qışqırdım, ağladım...
Atamı öldürməyin,
Mərhəmətsiz kafirin
qana batmış çirkəbli,
ayağından asıldım.
Silahın qundağıyla
vurub məni susdurdu,

Xalidə Nuray

Anam nalə çəkirdi...
Naləsi göy üzündən
buludları dağıdıb
üstümüzə tökürdü.
«dəyməyin o körpəmə»
Deyə anam qışqırdı...
Anamı dizin-dizin,
üzü al-qan içində
həyətdə sürüdülər.
Üç yaşlı bacımın da,
bənövşə yanağını
qərənfil dodağını,
al-qana бүрүdülər.
Elə bil ki, kəndimiz
od içində yanırdı.
İnsanların səs-küyü...
Bürümüşdü hər yanı..
kimisi ağlayırdı,
kimisi itkin düşən
oğlunu arayırdı.
Yer göylə birləşmişdi.
Düşmən insan canıyla
Üst-üstə çataq qurub
od vurub qalayırdı.
Haray, imdad səsləri
Başı qarlı dağlardan
son güman arayırdı.

Vərəqlərin günahı

Güvəni buz bağlamış
sərt qayalara dəyib
qayıdırdı havadan.
sınmış ümidləri tək,
qırılırdı düşürdü...
Anlamırdım bu necə
amansız vəhşilikdi...
Nələr gördük o günü
bu vəhşi ermənidən.
Torpaq da arsız-arsız
İçirdi nahaq qanı.
fitnəsiylə yüz ildir
parçalayıb yurdumu
bizə qənim kəsilən
bu fitnəkar urusdan
Yenə gördük hucumu.
Otuz il evimizdən
qovulduq, ayrı düşdük.
Qaçqın, köçkün adıyla
içimizdə qovrulduq.
Yalın ayağımızla,
Qısıldıq künc-bucağa.
Vaqonlarda yatarkən,
bükülüb yalqızlığa
için-için ağladıq.
İslənmiş gecəmizə,
bürünsək də üşüdük

Xalidə Nuray

Dərdimizi beləcə
İçimizdə daşıdıq...
Bu gün zəfər çalmışıq.
Bütün qisasımızı
düşmənlərdən almışıq.
Gəlmişəm evimizə...
Sökülmüş divarlardan
Atamın cadar-cadar
qabarlı əllərinin
izlərini görürəm...
Qardaşımın titrəyən
dodağında göz yaşı,
O körpəcə bacımın,
alçaq mənfur düşmənin
süngüsüylə oyulmuş,
gülüşlərə doymayan,
gözlərini görürəm...
Yəqin qismət beləymiş.
Bir gözümlə ağlayıb,
o biriylə gülürəm...
Sarılib divarlara
Sevincimi bölürəm..
İlahi sənə şükür,
Öz doğma ocağımın
nəfəsinə sığındım.
Azadlığın ən gözəl
Şirin laylasın andım.

Vərəqlərin günahı

Körpəcə uşaq kimi
Düşüb, iməkləyirəm
Həyatimi, bacamı...
Atıram neçə illik
Son ağrımı, acımı...
Yenidən qanad açıb
Bir anlıq böyüyürəm.
Göz yaşlarım içində
Mən özümü öyürəm...
Vətən qoxusu gələn
bir ovuc torpağını
Öpüb qucaqlayıram.
Sevinərək qışqırıb,
Mən xoşbəxtəm, deyirəm...

23.12.2020.

ATALI-ANALI DÜNYAM

Xalidə Nuray

Özləmişəm

Qapımızdan asta-asta,
Bir az üzgün, bir az yorğun...
Nədən isə çəkinərək,
Məni görcək sevinərək,
Sakit-sakit gülüşünü
Çinar təki əyilməyən duruşunu,
“Qızım” deyib qucaqlayan
Atamın hər gəlişini...
Özləmişəm...

Şəlalə tək aşıb-daşan
O saf, ülvə sevgisini,
Görmək üçün gül üzünü,
Gecəsini, gündüzünü
Ürəyində alov kimi gəzdirdiyi
O gözəl ata hissini...
Özləmişəm...

Ərköynlük eyləyib
Sarılaraq boynuna.
Küskün-küskün söyləyib-
Sən...” heç məni sevmirsən” –
Ata qəlbin ovudub
Onunla dərdləşməyi,
Özləmişəm...

Vərəqlərin günahı

İtirmişəm, həm anamı, həm atamı...
Hər ikisi dəyişibdi dünyasını...
Kimdən alım o əl çatmaz sevgini
Duyan varmı xüffətimi,
Necə qovum düşünlənmiş həsrətimi...
Didir, oyur könlümün iç yarasını
Möhtacıyam ata-ana duasına.
Özləmişəm...

Gözlərimdən axan yaşlar,
Sərinlədir ürəyimin atəşini.
Ovuduram həsrətimi uşaq kimi,
Öz-özünə yanıb sönən ocaq kimi
Göz yaşlarım ürəyimdə üşüyür,
Bax beləcə yola salıb hər anımı,
 gözləyirəm qonaq gələn
Gecələrin ümid adlı röyasını
 xeyallara dala-dala
 düşüb həsət adlı yola
Özləmişəm...

08.03.2019.

Xalidə Nuray

Anaya sevgi

Ana tənha əyləşib,
Bayramlıq süfrəsində.
Bircə zəngi gəlməyir,
Doğmadan bir kəsin də.
Ana xəyalə dalır,
Düşünür ötənləri,
Gözündə yaşa dönür,
Var ikən itənləri.
Şəkillərə boylanır,
Doluxsunmuş baxışı.
Xəyallara yol alır,
Gözlərinin yağışı.
Bir anlıq gəlib keçir,
Göz önündən keçmiş.
Ömrünü yarpaq-yarpaq,
Şaxtasıyla dondurub,
Zamansız yetən qışı.
Bu soyumuş otağa,
Gülüş səsləri dolur,
Ananın üzünə nur-
Sanki təbəssüm qonur.
Xatırlayır o anı,
Körpəcə balaları,
Yedirərdi əliylə,

Vərəqlərin günahı

Hər an əzizləyərdi
Şirin-şəkər diliylə.
Özü köhnə geyinib,
Qıymazdı bircə dona,
Ən yaxşı paltarları,
Geydirərdi onlara.
Birini qucağında,
O birin dizi üstə,
Laylayla yatırardı.
Gecələr yuxusuzluq,
Gündüzlər iş yorardı.
Yoxsulluqla, əzabla,
İli başa vurardı.
Bax beləcə böyütdü
Ana, oğul-qızını,
Sevgisinə bürüyüb,
Çəkərdi hər nazını.
Hər bayram axşamında,
Hamı süfrə başında.
Danışardı, gülərdi.
Ananın baxışından,
Xoşbəxtlik süzülərdi...
İndi qeybə çəkilib,
O qəh-qəhə, gülüşlər...
Ata son mənzilində,
Rahatdı öz dünyası.

Ananın övladıyla
Barışmır söz dünyası.
Olsa da oğlu, qızı,
Şirin söhbət, gülüşə
Həsrət qalıbdı üzü.
Qovrulur, yanır, ana,
Övladlar köçüb, gedib,
Hərə öz bucağına.
İllərlə baş çəkməyir,
Ata yurd ocağına.
Ana yumağa dönüb,
İlmə-ilmə sökülür.
Süfrə arxasındaca,
Tənhalıqdan bükülür.
Şirin yuxuya gedir,
Görür ki, sevgilisi
Qonaq gəlib yanına.
Bayram sovqatı alıb,
Gül bağışlayır ona.

21.04.2019.

Anamla üz-üzə

Hər səhər səninlə durub üz-üzə,
Soyuq baxışında yaşa dönürəm.
O cansız rəsmini basıb bağrıma,
Həsrətdən buzlamış daşa dönürəm.

Ruhuma bələnir sevginin ətri,
Həsrət ağrılarım gəlir gözümdən.
O şirin laylanın qəmli sədası,
Ağu tək tökülür şirin sözümdən.

Uşaq tək rəsmini sıxıb köksümə,
Mərhəmət umuram baxışlarından.
O sənli günlərin xatirəsini,
Gəzirəm dərdimin naxışlarında.

Səni hiss etdikcə sənsiz canımda,
Baxdım, ovutmağa çatmır nəfəsin.
Kədər qollarını salır boynuma.
Məni məndən alır hənirti səsin.

Bitir dodağымda dediyin layla,
Şəklini gözümə çəkib gedirəm.
Məni yola salır anam duayla,
Səssizcə göz yaşı töküb gedirəm.

Xalidə Nuray

Ata ocağım

Xatirələrimin pərvazlandığı
ata ocağıma qovuşmaq üçün,
içimi göynədən duyğularım
nədənsə çox tələsirdi.
Qəlbimdə yaşatdığım,
qoynunda isti nəfəsiylə
böyüdüyüm, bu müqəddəs ocağı
bircə dəfə görmək üçün
ürəyim əsirdi.

Həyatımın ən xoşbəxt
günlərini yaşadığım
boynubükük küçəmizə çatanda,
qapımızdan boylanan
çılğın uşaqlıq sevinclərim
həsrətimi qovmaq üçün
gözlərimə sədd çəkirdi.
Qərubsəmiş xatirələrin hıçqırtısı
göz yaşlarımda boğulduqca,
həyətdəki ağaclar, güllər
qollarını açıb mənə qucaqlaşdı.
Ata-anamın əzablarının qısıldığı
evimizin hər küncündə
gül-çüçək ətirli halallıq qoxusu
aşıb-daşırdı.
Anamın nəvazişli əllərinin

Vərəqlərin günahı

isti nəfəsi saçlarıma
sığal çəkirdi.
Ərköyün uşaqlığımın
göz yaşları qayğısız günlərimin
gülüşlərinə qarışib uşaqlaşdı.
Atamın həniri kimsəsiz ürəyimin
çırpıntılarına tab gətirməyən
köksümə sığınıb, "mən sənənləyəm"
deyə, ruhumla pıçılдаşırdı.
Ata-anamın pillə-pillə
hördükləri ömür qəhəri,
bu dağılmış divarların
çatlarından süzülərək
boğazımda daşlaşırdı.
Gah da bacı-qardaşlarımla
həyəti bürüyən qəh-qəhəli gülüşləri,
xatirə buludlarımla
dodağındakı nəm damcılarla,
yanağımın qırıqlarında
qucaqlaşdı.
Qonşu divardan boylan
gənclik illərimin saf sevgisi,
küsün baxışlarıyla gileylənib,
ötən sevgisindən danışdı.

Xalidə Nuray

Darıxan evimizin soyumuş divarları,
ögeyləşmiş tavanı,
məndən heyif çıxırmış kimi
baxışlarımı tənhalığımın
ümidlərindən asırdı.
Beləcə, boğulmuş xəyallarımla
ayrılığın dənizində çarpışıb,
etibarsız həyatın viranə etdiyi
ömrümün ümitsiz komasına qayıtdım.
Eh...nəbilim, bəlkə də
ata ocağıma son gəlişim idi.
Anladım ki, günəşi qürub edən
ömrümün saralmış bənizi ilə
artıq əbədiyyət ucalığına yaxınlaşıram...

21.07.2020.

Məzarının başında

Kövrəldikcə öz içimdən qopuram,
Damcı-damcı torpağına hopuram,
Sənsiz səni dualarda tapıram,
Məzarının başında...

Qərib-qərib gül üzünə baxıram,
Yanağımı daş köksünə sıxıram,
Leysan olub ürəyinə axıram,
Məzarının başında...

Çiçək təki sinənə baş qoyuram,
Ümidimi nəfəsindən duyuram,
İçin-için həsrətimi yuyuram,
Məzarının başında...

Ana, sənsiz ovunmuram bircə an,
Qəm fələyi can evimdən aldı can,
Xatirəndən yoxdu özgə bir güman,
Məzarının başında...

Qıymıram ki, baxam o buz baxışa,
Kədərimə həmdəm olan bu daşa,
Hicranınla qaldım yenə baş-baş,
Məzarının başında...

Xalidə Nuray

Ana dəyəri

Ana zirvəsindən aşağı cənnət,
Haqdan verilibdir ona bu qiymət.
Baxışından süzər qəlbə mərhəmət,
Səcdəyə layiqdi ondakı hikmət.

Ana yaranışdan yazılmış əsər,
Onun sevgisindən yarandı bəşər,
Ana müqəddəsdir deyib peyğəmbər,
De, kimə verilib belə bir qüdrət?!

Ananın gözündən süzülər iffət,
Onu görən hər kəs eyləyər izzət,
Ana təməlində şücaət, qeyrət,
Soyuna, kökünə qazanar hörmət.

Anadır bizlərə mənəvi qida,
Dünyasın tərk edən qoca, cavan da,
«Ay ana» çağırar, ümidlə sonda,
Anaya yaraşır sevgi, məhəbbət,
Gəlin biz onlara eyləyək diqqət!

Kədərli izlər

Baxıb əllərimə ağladı qızım,
Niyə qocalmısan vaxtsız, ay ana?
Öpüb əllərimin qırıqlarından,
Əzəldən olmusan baxtsiz, ay ana!

Dedim,- Bu izlərdə bir həyat yolu,
Ruhumu zamansız sürüdü çənə.
Kədərli, qüssəli hikmətlə dolu,
Sağalmaz dərdləri bürüdü mənə.

Bu yollar itirdi özündə məni,
Aldı gəncliyimi, gözəlliyimi.
Bu yollar gizlətdi izində məni,
Məhv etdi sevgimi, özəlliyimi.

Bu itmiş sevgini sizdə tapanda,
Qəlbim xoş arzulu sevinclə dolur.
Ana övladının məhəbbətindən,
Sanki bu dünyaya yeni doğulur.

Övlad ananın ən şirin acısıdır

Analar...Analar!
Tanrı göndərib onları.
Övlada fəda olalar.
Gecəsini-gündüzünü,
Övlad üçün oyaq qalıb...
Sevgisiylə böyüdərək,
Boya-başa yetirələr...
Allah verən ömrü-günü,
Min əzabla bitirələr.
Çalışalar, vuruşalar,
Hər əzaba qatlaşalar.
Dağlar boyda dərd yükünü
Ümmanlarda əridələr,
azdıralar.
Ana adın taleyinə,
Ləyaqətlə yazdıralar...
Min əziyyət görsələr də,
Hər əzaba dözsələr də,
İstəyini, arzusunu,
ürəyində söndürərək,
Yanıb külə dönər onlar...
Analar...Analar...
Zaman gəlir, vaxt yetişir,
Artıq övladlar böyüyür...

Qayğısını əsirgəməz,
Sevincini bölüşərək,
Bu yolda yorulmaq bilməz.
Dövrən dönər, zaman gedər,
Ananı ovudan gedər...
İllər ötər, ay dolanar,
Dikər yollara gözüünü,
Bölüşdüyü sevgisinin,
Tapa bilmir, bircə damla,
Nə izini, nə tozunu...
Ana fəryad eyləyərək,
İstəmirəm malı-pulu...
İstəyirəm qaytarasız,
Saf sevgimi, pak ruhumu.
Nə oğuldan, nə də qızdan,
Nə də ki, istəkli yardan,
Kömək olmur bircə kəsdən.
Bu sevgini hər oğula,
Oğul qıza, qız gəlinə,
Ötürür...
Bu sevgini gizli-gizli
Gəlin alıb itirir...

Atama

Göynədi içimdə bir yara kimi,
Qəfildən aldığım qara xəbəri.
Köksümə sığmadı kədəri, qəmi,
Məni vaxtsız tapan ata qədəri.

Deyirlər övlada ata sütundur,
Yaşadım, anladım qırıldığımı.
Hiss etdim tufanın sərt gəlişini,
Büsbütün dünyamın yığıldığını.

Atamın gedişi öz yoxluğuyla,
Anamın ruhunu alıb apardı.
Həsrətdən anamın susmadı dili,
Özünü-özündən alıb qopardı.

Atamsız bükülü qaldı boynumuz,
Axdı göz yaşımız qəlbə töküldü.
Arzu, istəyimiz xəyalə dönüb,
Gülüş üzümüzdə qəmə büküldü.

Atam evimizin gur işığıydı,
Sevən könlümüzün taxtı-tacıydı.
Tanrı dərgahına gedən yolumuz,
Əl açan əllərin qibləgahıydı.

Xalidə Nuray

Qeybdən gələn sevgi

(Körpə gözləyən analara)

Bir bədəndə iki ürək döyünür,
Biri ana,biri bala ürəyi.
Hər ürəkdə birgə sevgi böyüyür,
Həm ananın,həm balanın gərəyi.

Anaya sönməyən bir sevgi gəlir,
Özü də bilmir ki, haradan, necə?
Üzün görmədiyi körpəni sevir,
Səssizcə düşünür hər gündüz,gecə.

Ana öz qanıyla onu bəsləyir,
Canından can verir öz balasına.
Sanki xəyallarda onu səsləyir,
Pay verir ömründən öz parçasına.

Ana bu sevinci möcüzə sanır,
Övladı dünyaya gətirmək üçün.
Hər an həsrətiylə alışır,yanır,
Onu qucağına götürmək üçün.

Artıq gəlib çatır bu vüsal anı,
Bir dünya sevinci yaşayır ana.
Ana qucağına alır balanı.
Müqəddəs bir adı daşıyır ana!

Utanan qadın

Körpə balasını böyütsün deyə,
Yarı ac, yarı tox dolanan qadın.
Bəxtsiz taleyində güman axtarıb,
Çörək arxasınca yollanan qadın!

Özgə ocağını yuyar, təmizlər,
Ovcunda yurd salar qabarlı izlər,
Ağrısın, acısın içində gizlər,
İlahi səbirlə ovunan qadın!

Haqlıykən elə hey olar günahlı,
Dilini yandırar çəkdiyi ahı,
Susmağa öyrəşib o qara baxtlı,
Hər an atılmaqdan qorunan qadın!

Acı həqiqəti qəlbində donar,
Ömrünə güvənib, haqqa tapınar.
Övladı xətrinə hər oda yanar,
Küskün həyatından usanan qadın!

İsməti, mənliyi öndə yeriyər,
Dərdini dərdiylə ölçər, kiriyər,
Gileyli bəxtinə yenə baş əyər,
Qara taleyindən utanan qadın!

SEVGİ
DÜNYAM

Xalidə Nuray

Sevginə qayıt

Töküb ətəyindən daşı-kəsəyi,
Səninçün doğulan sevginə qayıt.
Qalıb boş yuvada titrəyib, əsən,
Qəlbimdə sızılan sevginə qayıt.

Boy vermə eşqinin solğun izinə,
Vəfa, etibarı tanıt özünə,
Gülüb nağılların şirin üzünə,
Könlünə yaxılan sevginə qayıt.

Həsrətin əlindən yapışib getdin,
Ölən ümidlərə qarışib getdin,
O yalan vədlərə alışıb getdin,
Qəhərdən boğulan sevginə qayıt.

İnanma qəlbini kimsə ovuda
Başına bələdi bu qara sevda,
Yazma bu sevgiyə, yazma əlvida,
Əzabdan yoğrulan sevginə qayıt.

Taleyin hökmüylə çoxdu inləyən,
Dərdi gülüşüylə örtüb gizləyən.
İnsaf et, dərdindən yanan, sızlayan,
Həsrətdən qovrulan sevginə qayıt.

Vərəqlərin günahı

Günahkar taledi, bəxtədi, üzülmə,
Özünü bu qədər vəfasız bilmə,
Daha bu sevginin özünə gəlmə,
Qayıt, bu sevginin özünə qayıt.
Özündən oğurlan, özünə qayıt.

17.12.2018.

Sevgi bağbanı

Sevilən ürəklərdə,
Ətir saçan çiçəyəm.
Xoşbəxtliyin izinə,
Səpilən tər ləçəyəm.

Xoş arzulu, diləkli,
Xoş müjdəli ürəyəm.
Büdrəyən insanlara,
Söykənəcək kürəyəm.

Mərhəmətdən yoğrulan,
Tanrı verən bir soyam.
Arzumdur düz yolumla,
İnsanlığda iz qoyam.

Açam haqq qapıların,
Haqdan yoğrulsun Qalam.
Həm sevən, həm sevilən,
Qəlblərə məlhəm olam.

14.02.2019.

Xalidə Nuray

Gözlərində üşüyürəm

Ögeyləşən sevgimizin,
Baxışında üşüyürəm.
Taleyimin qəm yükünü,
Gözlərimdə daşıyıram.

Köz-köz olan həsrətimdən,
Daha sevgi umammıram.
Güvəndiyim eşqimizə,
Qar ələlib, inanmıram.

Ömürdən keçən illərin,
Qəm yazılıb hər izinə.
Bürünmüşəm tənhalığın,
Məni qoruyan gözüne.

Yaz ömrümə qəsd eləyib,
Dara çəkdi, biləmmədim.
Həyat məni elə sıxdı,
Kədərimdən güləmmədim.

Gözlərində üşüyürəm,
Qəlbində mənə yer elə.
Yaşat məni ürəyində,
Həsrətimə sevgi ələ.

13.03.2019.

Pıçıltılı duyğular

Sevgi gizli, müəmmalı,
Sirlə dolu bir ümmandı.
Məcnun tək çox sevənlər,
Hicran oduna qalandı.

Aşiqindən xəbər almır,
Könüllərə nur çiləyir.
Pıçıltılı duyğularla,
Sevənlərə eşq diləyir.

Görüşəndə sevgililər,
Baxışları ovsunlanır.
Çılğın eşqin dəryasında,
Susamış ruhu canlanır.

Kaş sevənlər xoşbəxt olsun,
Üzü gülsün səadətin.
Sədaqət, etbar, inam,
Tacı olsun məhəbbətin.

11.02.2019.

Xalidə Nuray

Ruhum sızlayır

Ruhum sızıldayır, qəlbim ağlayır,
Həsərin sazağı məni dağlayır,
Sənli xatirələr qəm sıgallayır,
Gəl al, bu qəhərin əlindən məni...

Ürəyim dərd açdı çiçək üzündə,
Sinəmdə dil açdı, yanan közüm də,
Səni tapammıram artıq özüm də,
Gəl al, bu kədərin əlindən məni...

Qurdum ilmə-ilmə taxt sarayımı,
Uçurdum əlimlə baxt sarayımı,
Susdura bilmədim eşq harayımı,
Gəl al, bu dərd-sərin əlindən məni...

Könlümdə qurduğun könül üşüyür,
Dərrib gətirdiyin o gül üşüyür,
Yanan o dodaqlar, o dil üşüyür,
Gəl al, bu rüzgarın əlindən məni.

Dəyərin bilmədik bu məhəbbətin,
İlahi yazdığı gözəl qismətin,
Mənimlə qol-boyun olub nifrətin,
Gəl al, bu qədərin əlindən məni...

22.01.2019.

Tənhalıq

Qapını cırparaq getdiyin anda,
Üzümə ayrılıq sazağı dəydi.
Qəmli gedişinə kövrəldi qəlbim,
Əyilməz qürurum qəddini əydi.

Azdı xatirələr yorğun xəyalda,
Getdiyin yoluna dikildi gözüm.
Sənsizlik içimdə alışıb yandı,
Sığındım səbrimə, qalmadı dözüüm.

Hər addım başına xəyala daldım,
Çırpıldı qapıya ürkək baxışım.
Təkliyin acısı kəsdi şaxta tək
Dondu yanağımda axan göz yaşım.

Qönçə arzuları boynu bükülü,
Qopardı köksümdən hicranın yeli.
Gülüşi üzümdən yudu, apardı,
Mənə həmdəm oldu həsrətin seli.

Neyləyim, İlahi qayıtsın sevgim,
Qurtarsın qınağı doğmanın, yadın.
Sönmüş ocağında oda qalannam
Külümlə örtərəm tənhalıq adın.

01.02.2019.

Xalidə Nuray

Sənli xatirələr

Üz tutdum sevgimin ilkin bağına,
Gördüm ki, əkdinin güllər saralıb.
Səni qollarına alıb gətirən,
Cığırılar saralıb, yollar saralıb.

Kövrəltdi qəlbimi xoş xatirələr,
Məni o illərə alıb, apardı.
Qəlbimdə üşüyən ilk məhəbbətim,
Payız küləyi tək tufan qopardı.

Gülləri səpərdin yollarım üstə,
Könlümdə sevgidən çələng hörərdin.
Titrək əllərimi alıb əlinə,
Gül-çiçək qarışıq elə öpərdin.

Eyvana yayılan gülüş səsimiz,
Kükrəyən dəniz tək dalğalanardı.
Şirin xatirələr didib qəlbimi,
Eşqin alovuna sənə yanardı.

Gözlərim axtarır gülüşlərini,
Sevda baxışında qalıb izlərin.
Sanki gəncliyimdə gizlənib onlar
Boylanıb baxıram, dolur gözlərim.

Vərəqlərin günahı

Əlimi uzatdım xatirələrim-
Ovcumdan quş kimi köç eylədilər.
Könlümün yuvasın tarimar edib,
Məni misra-misra puç eylədilər.

Eh...nələr yaşadım bu yaz səhəri-
Gəncliyin sazağı öpdü telimi.
Sevgi illərimdən gələn səs-səda,
Oxşayıb qəlbimi, öpdü dilimi.

Artıq qırx il ötüb o xoşbəxt gündən,
Əlvida söylədim o yaz ömrümə.
Əsaya söykənib asta yerişlə,
Qayıtdım yağışlı payız ömrümə.

20.08.2019.

Xalidə Nuray

Sevda lı gözlər

Sevgi dolu baxısınla,
Omrumə nur çiləmişən.
Bir dünyalıq həsrətinlə
Ruhuma koz ələmişən.

Sevdim səni duz ilqarlı
Gözəllərin arasından.
Urəyim yara bağladı
Bu sevdanın qorasından.

Sevdalıyam gözlərinə,
İçin-icin əzizlərəm.
Özgələr duymasın deyə,
Tez baxışında gizlərəm.

Gul qoxuyan sevgimizin
Həsrətinə yuvarlandım.
Bu sevdaya əsir olub,
Özüm öz oduma yandım.

05.03.2019

Bəlkə mənə sevəsən

Yollarında həsrət olub bitərəm,
Gözlərimdə sevgi olub itərəm,
Bir meh olub ürəyini öpərəm,
Bəlkə mənə sevəsən...

Yağış olub tellərinə ələnim,
Baxışım ilə vüsalına bələnim,
İlahidən sənə sevgi dilənim,
Bəlkə mənə sevəsən...

Nəfəsimdə yaza dönüb bu sevdə,
Ürəyimi oda qalayıb, oda...
Dilim yansın, əgər desəm əlvida,
Bəlkə mənə sevəsən...

Gülüşündə gülüş olub dincəlim,
Bu sevgidən gül çiçək dərsin əlim,
İcazə ver bu gün görüşə gəlim,
Bəlkə mənə sevəsən...

Mənə vurdu bu sevdanın küləyi,
Neyləyirəm sənsiz olan ürəyi,
Bacarmadım bəlkə səni sevməyi,
Bəlkə mənə sevəsən...

Xalidə Nuray

İlk məhəbbətim

Sevda dənizinin hayqıran səsi,
Gəncliyin bahar tək sönməz həvəsi,
Ömrün hər anında eşqin nəfəsi,
Mənim unudulmaz, ilk məhəbbətim.

Bahar havası tək könlümə varan,
Ruhumda gözəllik yuvası quran,
Həsərin, hicranın bağrını yaran,
Mənim unudulmaz, ilk məhəbbətim.

Ruhunda ümmanlar coşan-çağlayan,
Ərköyün uşaq tək gülən-ağlayan,
Sevgi atəşiyə könül dağlayan,
Mənim unudulmaz, ilk məhəbbətim.

Hərdən oğrun-oğrun gizlicə baxan,
Həsərtli baxışla yandıran,yaxan,
Nazıyla hər zaman ömrümə axan,
Mənim unudulmaz, ilk məhəbbətim.

26.03.2018

Yaşadaq eşqimizi

Sevgimi axtarıram,
Hicranın qəm üzündə.
Tapammıram bir zərrə,
Həsərimin gözündə.

Şübhə, qəhər əkilib,
Dönük baxışlarında.
Kipriyindən asılan,
Nifrət naxışlarında.

Qala tək bir eşqin,
Əsla sökülməz himi.
İlahi xəzinədir,
Gözlə görülməz kimi.

Suçlusan, amma ki, gəl-
Etmə bu eşqi hədər.
Qayıdaq eşqimizin
Lap əvvəlinə qədər.

12.05.2018.

Xalidə Nuray

Sevdim

Bir yar sevdim qonşuluqda,
Sehrli qara gözləri.
Məlhəm tək ürəyimə,
Hopardı şirin sözləri.

Tay-tuşları arasında,
Yerişindən naz süzərdi,
Ahu gözlü, incə belli,
Tellərinə gül düzərdi.

Ovsunlayan baxışıyla,
Ovlayardı gözlərimi.
İffət dolu sevgisiylə,
Gizləyərdi izlərimi.

Bu sevgini, bu ülfəti,
Ruhumda tək daşıyıram.
O saf, təmiz eşqimizin,
Həsrətiylə yaşıyıram...

Ruhunu sevindirim

Eşqimi axtarıram,
Həsrətin dənizində.
Tapammıram bir zərrə,
Sevgim ölüb gözündə.

İndi mənsiz baharın,
Qarlı qışa dönübdü.
Qəlbində alovlanan,
Eşqin vaxtsız sönübdü.

Gəl səni bu sevgimin,
Ağ tülünə bürüyüm.
Sevim dəlilər kimi,
Eşqin qəhrindən ölüm.

Tənhalıqdan üşüyən,
Qəlbini isindirirəm.
Sevgimizə sarılıb,
Ruhunu sevindirirəm.

Xalidə Nuray

Səndən xəbərsiz

Könlüm gəncliyimi soraqlayanda,
Uçur xəyallarım, fikrə dalıram.
Ögey baxışlarda yol çəkir gözüüm,
Nəmli kipriyimdə bulud oluram.

Hanı o qəh-qəhə çəkən gülüşlər,
Könüldə sevinclər əkən gülüşlər,
Gözdə qəm-kədəri bükən gülüşlər,
İndi qəm söyləyən qəmlə qalıram.

Səni axtarmışam səndən xəbərsiz,
Səni izləmişəm gəndən xəbərsiz,
Ömür aman vermir qəmdən xəbərsiz,
Heyfimi "can" deyən candan alıram.

Xalidə hər zaman soraqlar sizi,
Ömür dəftərində varaqlar sizi,
Vətən dərdləriylə bir ağlar sizi,
Anıb gizli-gizli yada salıram.

Son gediş

Gedişinə bulud tək ələndim,
Həsərinə kədər olub bələndim,
Xatirənlə yana-yana diləndim,
Vüsal dəmin sinəm üstə yaxmadın.

Yalqızlıqdan könlüm küsdü, yoruldu,
Ağlar gözüm damla-damla duruldu,
Gedişlərin həsrətimin yoludu,
İldırım tək vurdun, amma yıxmadın.

Arzuları ilmə-ilmə qopardın,
Gözlərimdən sevgi adını qırdın,
Gedişinlə ürəyimi apardın,
Qaldım yollarında gəlib çıxmadın.

Ümidlərim pərişan tək sovuşdu,
Gizli-gizli illərimə qovuşdu,
Bu gedişin həsrətinə alışdım,
Ay insafsız, bircə kərə baxmadın.

Xalidə Nuray

Divanə tək

Sənlə keçən günlərimi,
Vərəq-vərəq yada salır,
Ağlayıram iç-in-için.
Göz yaşlarım süzülərək,
döyəcəyir kipriyimi,
Dağ qoynunu yarıb gələn,
Sərt daşlara dəyər-dəyər,
İntihara sürüklənən,
şəlalə tək...
Arıyıram tapmaq üçün,
Bölüşərək ah-zarımı,
Səssizlikdə inildəyən,
fəryadımı
Kam almayan, tənhaləşən,
Sən olmayan,
öz dünyamı,
Çiliklənən...
biçərə tək...
Yalvarıram «Allah»ıma
Həyatımdan atmaq üçün,
keçmişimi,
Qəlbi didən saxta üzü,
Ögey baxışlı gözləri,

Vərəqlərin günahı

Yaddaşımdan qara izi
Tonqal quram, cayır-cayır,
Mən yandıraram,
Sevdasından dəli olan,
Divanə tək...

Məni ovutmur

Vüsal axtarıram dumanda, çəndə,
Həsrəti tapıram sevgi payımda.
Ürəyim sinəmdə məhbusa dönüb,
Rüzgar tüğyan edir eşq sarayımda.

Gecələr göz yaşım məni ovutmur,
Tənhalıq acısı dolur qəlbimə.
Pünhan ümitsizlik məni qorxudur,
Ötən xatirələr durur qəsdimə.

Asılı qalıram xəyallarımdan,
Vəfasız sevgiyə ovsunlanmışam.
Sevgisiz həyatdan necə kam alım,
Mən özüm-özümdən oğurlanmışam.

Xalidə Nuray

Sevgi ağlayır

Bir sevgi ağlayır içimdə yenə,
Qəhrinə düşübdü ötən illərin.
Söndürüb eşqindən yanan çırağı,
Zülmünə sığınıb itən illərin.

Yan alıb yollarım zülmətə sarı,
Özümü-özümdə tapa bilmirəm.
Sənli xatirələr didir qəlbimi,
Suallar əlindən qopa bilmirəm.

Ruhuma can verir arzu-diləyim,
Gözümdən məhəbbət axır yaş kimi.
Tablaşmır ürəyim, ürək neyləsin,
Nifrətə sarılıb olub daş kimi.

Yetim uşaq kimi ağlayır sevgim,
Neyləsin ocağı uçub, dağılıb.
Göz yaşı içində sökülük divardan,
İslanan şəklimiz asılı qalıb.

Eşq inadım

Həsərət könlüm köz-köz oldu,
Qovdu külü hicran mehi.
Açılmamış qönçə idi,
Çiçəksiz ətirdi şəhi.

Ruhumun pak zirvəsindən,
Eşq inadım enən oldu.
Zərrə-zərrə budalandı,
Etibarı sönən oldu.

Leyli-Məcnun sevdasıydı,
Sevənlərə məlhəm idi.
Düz ilqarı, etibarı,
Əbədilik binəm idi.

Xalidəyəm, bu sevgimdən,
Başım uca, səmadayam.
İlahinin sevgisindən,
Fəth olunmaz vəfadayam.

Xalidə Nuray

Sevdin məni

Eşqimizin həsrətiylə,
Yana-yana alovlandın.
Baxışında güzgülənib,
Gözlərimdə cilalandın.

Tab etmədi duyğuların,
Məcnun kimi sevdin məni.
Sevgi adlı çəmənindən,
Qönçə ikən dərdin məni.

Hər an qəlbimi oxşayıb,
Sevə-sevə əzizlədin.
Sevgimizin baxışını,
Gülüşlərində gizlədin.

Qoruyub hər anımızı,
Yad baxışa bələnmədik.
Xoşbəxtliyə çatmaq üçün,
Etibarı dilənmədik.

Axtaracaqsan

Sənə bəxş etdiyim xoşbəxt illəri,
Sevdaı gözümdə axtaracaqsan.
Ömründən tökülüb itən günləri,
Hər kəlmə sözümdə axtaracaqsan.

Həsrəti qoruyan sevgi çətrimi,
Yollara səpilən çiçək ətrimi,
Bizə ümid verən eşqin xətrini,
Yaxdığın közündə axtaracaqsan.

Sızlayan könlünə səfa olmağa,
Boğulan sevginə hava olmağa,
Hıçqıran sevdana şəfa olmağa,
Təbibə dözümdə axtaracaqsan.

Get, daha çətindi qovuşmağımız,
Sevgi yuvasına yovuşmağımız,
Heyf, ələ düşməz ötən çağımız,
Sən məni özündə axtaracaqsan,
İzimdə, tozumda axtaracaqsan.

Xəyallarımın göz yaşı

Xəyaldan asılı ümidlərimin,
Sevinci qaralır, rəngi boğulur.
Arzular dalınca qaçan könlümün,
Gözündən kədərli gülüş döğulur.

Şəkil xatirəmdə gizlənir eşqim,
Allanır həyalı utanc yanağım.
Hərdənbir qəmlənib boynunu bükür,
Hərdən gülüşümə olur qonağım.

Getdiyim yollarda göz yaşı olur,
Üşüyən ümidim, donan baxışım.
Könlümdə xəyaldan ilmə toxuyur,
Qəlbimi oxşayan sevda naxışın.

Qərib duyğularım azır səmada,
Zülmətə bürünür, dolur buludlar.
Sənli xatirələr göz yaşları ilə,
Əl atıb içimdə köksümü odlar.

Durna yollarına çıxıb xəyallar,
Məni uzaqlara aparır yenə.
Bir vüsəl soraqlı eşqin həsrəti,
Məni öz mənimdən qoparır yenə.

26.07.2018.

Vərəqlərin günahı

Sevirəm deyir

Özün gəlməsən də bir xəbər göndər,
Ümidlə bağrıma basıb, kırıyım.
Sənsiz bu həsrətə dözən deyiləm,
Bir azca kükrəyib, daşıb, kırıyım.

Xatirən asılıb gecələrimdən,
Yatağa bürünən ruhum üşüyür.
Arabir azıram xəyallarımda,
Sevgimi əsir tək zülmə sürüyür.

Ayrılıq həsrəti gözümlü oyur,
Yalqızlıq qoynunda ürkək bir quşam.
Özgə eşqin odu məni isitməz,
Günəşi uyumuş şaxtalı qışam.

Məni əzablara qərq edən ömrüm,
Bəxtsiz taleyimə vida söyləyir.
Son dəfə qəlbimə axan göz yaşı,
Ahəstə ruhuma sevirəm deyir...

21.11.2019

Xalidə Nuray

Ruhsuz ömür

Əhdi-peyman etdim bir vəfasıza,
Könlünə adımı yazdığı üçün.
İnandım, güvəndim etibarına,
Ruhuma gizlicə sızdığı üçün.

On altı yaşında sevib, sevildim,
Sanki yer də mənə asiman oldu.
Sevda dənizində üzdüm dalğa tək,
Sonda ümitsizlik bir liman oldu.

Acılı-şirinli günlər yaşadım,
Acılar yolumda pillələr oldu.
Qürurla dərdimi yaşadım, ancaq –
Bu namərd həyatda gör nələr oldu?!

Ən yaxın yolumu uzaq eyləyib,
Bəzədi ömrümü qarla, yağışla.
Könlümdə buzlanan xatirə kimi,
Qırdı ürəyimi soyuq baxışla.

Həsrətə qaladım ümidlərimi,
Könlümün qəhrində solan mən oldum.
Xəyanət ömrümün durdu qəsdinə,
Ruhumu dəfn edib, qalan mən oldum.

Məsum sevgim

Boylandığın pəncərəmə
Qəm toxuyan tül olmusan.
Yuvarladın məni eşqə,
Yana-yana kül olmuşam.

Ovsunlayıb şirin dillə,
Ruhumu alıb getmisən.
Bir utancaq, qız ismətli,
Könlümü çalıb getmisən.

Sınıb eşqə düşən ruhum,
Çovğun vuran çiçək kimi,
Şeh asılıb yanağımdan,
Şəbnəm süzən ləçək kimi.

Səpilirəm ulduz-ulduz,
Gecələrin yaxasına.
Dəli sevdam sığal çəkir,
Sənsizliyin yuxusuna.

Sənə olan ümidlərim,
Doğrultmadı gümanımı.
Könlüm dönüb sağır daşa,
Eşitmədi amanımı.

Yaz ömrümə qar ələdi,
Hicran qondu gül taxtına.
Sığınmışam məsum baxan
Sevgimizin lal baxtına.

Xatirə burulğanında

Yenə qəribşədim ötən günlərə,
Soyuda bilmirəm bu göynərtimi.
Anamın əliylə bişən çörəyin,
İçəm qurtum-qurtum çiçək ətrini.

Sərədim qoynuma o ağ telləri,
Sevgi ümmanında sehrə düşərdim.
Baş qoyub anamın dizləri üstə,
İpək tumarına sakitləşərdim.

Anam oyanardı xoruz banına,
Qıymazdı yuxudan oyatsın bizi.
Meh təki öpərdi üz-gözümüzədən.
Atamla çəkərdi hər nazımızı.

Sərərdi sevgisin süfrə boyunca,
Özümüz bilmədən naz eliyərdik.
Hərdən yada salıb ötən günləri,
Dəcəl çağımızdan söz eliyərdik.

Hanı çiçək açan qönçə gülüşlər?
Qaldı uşaqlığın yaz dodağında.
Atalı-analı xoş günlərimiz,
Çırpınır xatirə burulğanında.

MƏNİ
DÜNYAMDA
GƏZİN

Xalidə Nuray

Son vida

Elə bil ömrümün sonudu vallah,
Son vida söyləyir pıçıltılarım.
Payız küləyinə dönür ümidlər,
Qəlbimi göynədir sızıltılarım.

Qara buludların həzin göz yaşı
Səpilir yoluma səssiz-səmirsiz.
Könül duyğularım üzün çevirib,
Məni tərk eyləyir, məndən xəbərsiz.

Azıram didərgin xəyallarımda,
Hıçqırıq səsləri içimi yeyir.
Çiçək taleyimin o daş ürəyi
Əyilməz qəddimi önündə əyir.

Daha ay işığı düşmür otağa,
Könlümə həyanım bircə şam yanır.
Ömrünün sonuna yetən damcılar,
Küskün həyatımı yenidən anır.

Soyudub qəlbimin göz yaşlarını,
Soyuq divarlara çökür nəfəsim.
Tutub gileylərin isti əlindən,
Ruhumu od kimi biçir nəfəsim.

Vərəqlərin günahı

Əsir sinəm üstən qürub yelləri,
Üzgün xatirələr coşur, çağlayır,
Ruhum da mənimlə son vidasına,
Oğlumla, qızım ilə bircə ağlayır.

16.04.2019.

Tanrıdan alıb

Dünyaya göz açdım bir qış səhəri,
Çatanda gecəyə baxıb, ağladım.
Mənimlə doğuldu ömrün qəhəri,
Səsimi içimə qısıb, ağladım.

Hələ də danışa bilmirəm niyə,
Arzular içimdə yanır səssizcə.
Doğrunu danışan dilimi sıxıb,
Sözümü yeyirəm pünhan, gizlicə.

Yalanlar başyeyən Bayquşa dönüb,
Doğrunu danışan dilindən yeyir.
Şeytan libasını geyib əyninə,
Şərə qucaq açıb, böhtanlar deyir.

Ümitsiz insana yıxılan dünya,
Boğulan vicdana boş məzar olub.
Adəm övladını aldadıb çoxdan,
Şeytanlar dünyanı Tanrıdan alıb.

03.12.2018.

Xalidə Nuray

Qəribə həyat

Ömür karvanını qəmlə bəzəyib,
Zamanın gözündə sınayar həyat.
Nəfsiylə insanı daşdan keçirib,
Günahkar adıyla qınayar həyat.

Kimə cəza verər, kimə bəraət,
Kiminə var verər, kimə cəsarət,
Bağlı könüllərdə qurub ədalət
Haqqın naləsinə oyanar həyat.

Eşqin əllərində həsrət çırağı,
Süzər badəsinə zəhəri, ağı,
Çəkdirib köksünə məhəbbət dağı,
Sevginin qəsdinə dayanar həyat.

Üşüyən qəlbləri yandırır bəzən,
Yanan ümidlərdə hərarət gəzən,
Yalın arzuları zamansız üzən,
Şəhid baxışlardan usanar həyat.

Küsdürüb min kərə alar qəlbini,
Silər ürəyindən kədəri, kini,
Haqqını bilməsən məhv edər səni,
Köksündə alışıb odlanır, həyat.

Vərəqlərin günahı

Xalidə Nurayam, bir əlimdə qəm,
Birində haqq deyib susmayan qələm,
Vətən aşiqiyəm, vətənsiz ölləm,
Məni bu sevgimə qısqanar həyat.

12.09.2020.

Təzadlar

Sevincdən doymamış boylanar kədər,
Sarılar ilan tək boynuna qəhər,
Qocaldar insanı, qocaldar hədər,
Beş günlük dünyaya könül bağlama.

Fərəh işarınca könlünə süzər,
Sən olan dünyana dərd-qəmi düzər,
Tale də özündən usanar, bezər,
Zamansız yaz qışa dönər, ağlama.

Yüklənmə dünyanın qeylü-qalına,
Zalımlar anlamaz, yanmaz halına,
Sərraf tab gətirməz bu əhvalına,
Qanmaza yem olub coşub, çağlama.

Xalidə neyləsin görüb əzəldən,
Bədxah dərs götürməz qəlbi gözəldən,
Çalış zamanını gəl vermə əldən,
Şimşək tək parçala, yaysız oxlama.

12.01.2019.

Xalidə Nuray

Şair əhdi

İçimdə boy atan dərdim,
Məlhəmdə öz ürəyimə.
Dərdimlə göyərdim özüm,
Sadıqəm, şair əhdimə.

Vətən adlı qeyrətimə,
Səcdə edib əl açıram.
Bir ovuc vətən torpağın,
Şəhid qanımla qucuram.

Qırılıram büllur kimi,
Qəlbimi doğrayan sözə.
Türkəm deyən haqq səsimlə,
Haqsızı endirrəm dizə.

Bəxti dönmüş üz görəndə,
İntihar ürəyim yanar.
Haqqa bağlı göz görəndə,
Buz baxışım alovlanır.

Qəlbi zülmət olanların,
Dünyasına nur səpəyəm.
Doğru deyən yalanların.
Ayağına sədd, çəpəyəm.

Vərəqlərin günahı

Xalidəyəm, haqq yolunda,
İz axtarıb, iz gəzirəm.
Vətən adlı sevgim üçün
Ürəklərdə köz gəzirəm.

23.08.2020

Ömrün yolları

Sanıram ömrümün xəzan çağıdı,
Ümidlər saralır gül baxışında.
Sinəmdə tövşüyən hər ayım, günüm,
Nəm çəkir yolların yaz yağışında.

Sənsizlik yol alıb könül evimə,
Asılıb köksümdən, sovunum necə?
Sevgisiz duyğular didir qəlbimi,
Şirin yalanlarla ovunum necə?

İçimi göynədir buz baxışların,
Həyatın mənası gözümdən düşür.
Həsrətdən biçilən üz qırışların,
Bu dəli sevdamın izindən düşür.

Daha nə mənası sənsiz tənhayam,
Gizli ağlamaqdan bezar olmuşam.
Sovrulub xəzan tək ömrün yolları,
Nakam bir sevgiyə məzar olmuşam.

06.09.2020.

Söz, şairin fəryadıdı

Taleyinə qəm ələnən
Misra-misra ilmələnen,
Naxış-naxış səpələnen,
Söz, şairin fəryadıdı.

Haqqına sığınar sözü,
Yalanı dağlayar közü,
Açılan bəsirət gözü,
İz, şairin fəryadıdı.

Hər ömrünün solan gülü,
Könüllər yandıran külü,
Nəğməsi susan bülbülü,
Yaz, şairin fəryadıdı.

Arzuların intiharı,
Köksünü boyuyar sarı,
Ümidiin hər ahu-zarı,
Köz, şairin fəryadıdı.

Ayrılığın sükut səsi,
Həsrət qoxuyan nəfəsi,
Ruhun canla çəkişməsi,
Naz, şairin fəryadıdı.

Vərəqlərin günahı

Dərdi dərd üstə ələnən,
Misra-misra ilmələnən,
İnci kimi səpələnən,
Söz, şairin fəryadıdı.

15.08.2020.

Bahar gəlir

Çəməndə çiçəklər işvə-naz ilə,
Qayıdan durnalar xoş avaz ilə,
Çağlayan bulaqlar telli saz ilə,
Deyir yurdumuza ilk bahar gəlir.

Oyanır təbiət, canlanır meşə,
Boylanır qar altdan nərgiz, bənövşə,
Üşüyən tellərə şəh düşə-düşə,
Deyir yurdumuza ilk bahar gəlir.

Azalır dağların dumanı, çəni,
Yağış sanki yuyur üzlərdən qəmi,
Günəşin istisi, torpağın nəmi,
Deyir yurdumuza ilk bahar gəlir.

Bağlarda ağaclar ilk çiçəyiylə,
Qızılgül bəzənir tər ləçəyiylə,
Xalidə yaz ünlü söz gerçəyiylə,
Deyir yurdumuza ilk bahar gəlir.

17.03.2018.

İnsanlıq can üstə...

Qurub azadlığa edam kürsüsü,
Azad duyğuları həbs eləməyin.
Zaman-zaman biçib iblis donunu,
Allahsız dünyadan bəhs eləməyin.

Yalanlar doğrunun bağrını didir,
İnam qaçaq düşüb namərd əlindən.
İmansız insanlar dünyanı alıb,
Günahsız asılır doğru dilindən.

Sərvət kölgəsində yatan qəfillər,
Oyanın qəflətdən, duyun aləmi,
Tarix şahiddir ki, zəlil bir iblis,
Aldatdı nəfsinə uyan Adəmi.

İnsanlıq can üstə... edamı hazır,
Azadlıq can verir, qolu qandallı.
Haqqı dəfn etməyə dar məzar qazır,
Şeytan hökm eləyir əlləri qanlı.

Ey hökmranlığa susayan insan,
Qurulan bu taxtın öz sahibi var.
Ölçüb zərrə-zərrə haqqı-nahaqdan,
Mizan-tərəzidə söz sahibi var!

Vərəqlərin günahı

Zülmü ilmə-ilmə çözər Yaradan,
Məhşər ayağında, sınaq günündə.
Şeytan da, insan da əməllərilə,
Cavab verəcəkdir Haqqın önündə.

02.07.2020

Vərəqlərin günahı

Bu bahar nəfəsli ömür kitabım,
Sözümlə gül açan dillərə düşdü.
Şehinə susamış bir çiçək kimi,
Gözümdə dil açan sellərə düşdü.

Qəlbimdə ələdim olub keçəni,
Məsum vərəqlərə yol açdı qəmim.
Unuda bilmədim ötən günləri,
Körpə tək əl açdı yenə dərd-sərim.

Doğulur içimdə körpə şeirlər,
Zərif duyğuların pıçıltısında.
Sönür zərrə-zərrə dərdi sözümün,
Yanan vərəqlərin xışıltısında.

Tanrı qismətimi sınaqla əyir,
Dərdi daşımağa qalmayıb tabım.
Görən vərəqlərin günahı nəydi ?
Onu da kül edir tale əzabım.

01.02.2021.

Nəfs

Özünü nəfsindən asıb,
Kimi gəzirsən ay adam?
Ölməmişdən məzar qazıb,
Dardan bezirsən, ay adam?
Doğru yolundan çaşdırıb,
İblis səni azdıracaq.
Səni səndən oğurlayıb,
Bər-bəzəkli vədləriylə,
Yalanlarla yozduracaq.
İtəcəksən vicdan yeyən,
Qeyrət içən bir dünyanın,
Lənətlənmiş bucağında...
Əllərin boş, günahların,
Topa-topa qucağında.
Sən özünü gəzəcəksən öz içində...
Görəcəksən səni udan,
Səndən böyük arzuları,
Təlatümlü dəryalarla,
bir biçimdə...
Günah doğan istəklərin,
Sara dönüb, varlığına sarılacaq.
Ümidlərin çiliklənib,

Vərəqlərin günahı

Yollarına dağılacaq.
O, əlçatmaz arzuların,
Qərib-qərib boğulacaq!!!
Oyan adam, dön özünə...
Aç gözündə bəsirəti,
Əməlinlə isbat elə,
İnsanlığa mərhəməti.
Günahlardan arınmağa,
Gözü yaşlı, əli qabar,
İnsanlarda ehtiyacın,
Acısını dadmalısan ...
Bir tikəyə möhtac olan,
Boynu bükük, qarnı acın,
Harayına çatmalısan!
Zərrə-zərrə, damla-damla-
Ələn haqqın ələyindən...
Qurtar səni müti edən,
"Nəfs" adlı...
Bir İblisin kələyindən.

12.09.2019

Xalidə Nuray

Payız gəlir

Geyib sarı libasın
Payız gəlir elimə.
Xoş sözlü, xoş soraqlı
Nəgmə düşür dilimə.

Bəhrəsinə can verir,
Xəzəl olan yarpağı.
Qoynuna xalı salır,
Naz etdiyi torpağı.

Süfrələr bər-bəzəkli,
Arzu diləkləriylə.
Toy-düyünə qarışır,
Sevən ürəkləriylə.

Ellər yaylaqdan köçüb,
Dönür öz ocağına.
Darıxan doğmaların
Sığınır qucağına.

Bərəkətli sovqatı-
Duzsuz şor, yağlı fətri.
Ruha sərinlik verir
Yaylağın gözəl ətri.

Vərəqlərin günahı

Qışın ruzisi hazır,
Küpədə qovurması.
Şirin cana dərmandı,
Qoz-fındığı, xurması.

Payız öz nemətini,
Belə yetirir qışa.
Oğulsan bu ləzzəti,
Nuş elə, yüz il yaşa.

04.09.2020.

Görən niyə doğulmuşam

Ömrümün xəzan çağında,
Axtarıram gəncliyimi.
Bəxtimin buz baxışında,
İtirmişəm dincliyimi.

Qocalığın gül nəfəsi,
Saçlarıma sığal çəkir.
Gözlərimin quzey qarı,
Yollarıma həsrət əkir.

Bəxtin acı gülüşündən,
Cana doyub gözlərim də.
Arzularım inildəyir
Qəm naxışlı sözlərimdə.

Boylandığım pəncərədən,
Kədər adlı yol salmışam.
Bu dünyanın sərt üzünə,
Görən niyə doğulmuşam?

İntizar nəğməsi

Qəmdən zər-zibalı yazılan bəxtim.
Rüzgarı telimə hey sığal oldu.
Uşaqkən yığıldı atalı təxtim,
Bu nisgil qəlbimə qara xal oldu.

Duyduqca kövrəldim ata nəğməsin,
Həsərin sazağı göynətdi məni.
Dindi xatirəmdə dərd için-için,
Biçib qəm köynəyin inlətdi məni.

Zamanın ovcunda sıxılıb qaldım,
Xəzana büründü ömür çiçəyim.
Üzdüm əllərimi haqsız dünyadan,
Töküldü ömrümün kəsən ləçəyi.

Sevgi ümmanında uçan duyğular,
Dalğalar qoynunda çırpıldı daşa.
Hicran şərbətini süzdü badəmə.
Bil, sənsiz yaşadım səninlə qoşa.

Azdı eşq yuxulu xəyallarımda,
Gənclik illərimin qoxusu itdi.
Cavab tapmadığım suallarımda,
Ruhumda bir həsrət nəğməsi bitdi.

03.01.2021.

Xalidə Nuray

Novruz gəlir

Qışın mürgülü son çağı,
Günəş oyadar torpağı.
Mehlə gələr yaz sorağı,
Deyər elə Novruz gəlir.

Bayram tonqalı qalanar,
Pərvanələr oda yanar,
Ocaq başına dolanar,
Deyər elə Novruz gəlir.

Oğlan-qız ocaq başında,
Sevgi gəzər göz-qaşında,
Sevənlərin baxışı da,
Deyər elə Novruz gəlir.

Keçəlin papaq atmağı,
Qızların niyət tutmağı,
Qapı pusub, baş qatmağı,
Deyər elə Novruz gəlir.

Hər tində pıçıltı səsi,
Pəncərəyə daş dəyməsi,
Sevənlərin görüşməsi,
Deyər elə Novruz gəlir.

Vərəqlərin günahı

Subay qızlar üzük taxar,
İynə salıb fala baxar,
Eşq odu qəlbini yaxar,
Deyər elə Novruz gəlir.

Hər cürə nlov dəmlənər,
Süfrələr naza bələnər,
Könüllər xoş sözlə dinər,
Deyər elə Novruz gəlir.

Xonça gəlin tək bəzənər,
Al-əlvan şamla düzənər,
Səməni qız tək nazlanar,
Deyər elə Novruz gəlir.

Təhvil oldu il Öküzə,
Yeni il qonaqdı bizə,
Xoş ümidlər süzə-süzə,
Deyər elə Novruz gəlir.

2021 20.03.

Xalidə Nuray

Qırovgözlü

Gul-çiçəkdən çələng hörüb
Bahar gəlir elimizə.
Xoş ətirli avazıyla,
Nəğmə düşür dilimizə.

Hər ləçəyin qırovgözü,
Göz eyləyir al Günəşə.
Dovşan sevincək oynayır,
Qarla güləşə-güləşə.

Boynubükük bənövşənin
Şeh süzülür dodağından.
Yazın mehi sığal çəkir,
Hərdən öpür yanağından.

Bağ-bağçaya haray salır
Qaranquşların xoş səsi.
Çəkir güllərin nazını
Bülbüllərin şən nəğməsi.

Təbiət donun dəyişir,
Bürünür yaşıl qumaşa.
Günəş dumanı ovlayır,
Qayaları aş-aşa.

Vərəqlərin günahı

Qıvrım telli bulaqların
Zümzüməsi könül açır.
Gül nəfəsli meşələrin,
Naz- qəməzəsi işıq saçır.

Sevincdən gözü yaşarır
Əlçim-əlçim buludların.
Göy çəmənım gözəlləşir
Yuyulur üzü otların.

Daglar gülüb alqışlayır
Baharın nur sabahını.
Bütün təbiət unudur
Ötən qışın günahını.

19.03.2021

Qadın gözlərində

Ay-ulduzlu kəhkəşanı,
Yeri, göyü asımanı,
Arzudan doğan ümmanı,
Axtar qadın gözlərində.

Şimşək çaxan yağışları,
Zümrüd qaşlı, göy suları,
Fırtınalı dalğaları,
Axtar qadın gözlərində.

İlıq bahar nəfəsini,
Sevənlərin həvəsini,
Gülüşün hər töhvəsini,
Axtar qadın gözlərində.

Mərhəmətin həmdəmini,
Xeyir-dua məlhəmini,
Xoşbəxtliyin hər dəmini,
Axtar qadın gözlərində.

Etibarı, sədaqəti,
İnsanlığa ləyaqəti,
Saf eşqi, saf məhəbbəti,
Axtar qadın gözlərində.

Vərəqlərin günahı

Xalidəyəm, əhdinə düz,
Xəzinədir sinəmdə söz,
Haqqa baxan, mənalı göz,
Axtar qadın gözlərində.

08.03.2018.

Dünya, haqdan qaçma belə

Doğruların yalan olub,
Yalanların palan olub,
Haqsıza əl çalan olub,
Dünya, haqdan qaçma belə!

Kürsübazlar iş başında,
Qanmazlar müdrik yaşıda,
Mərd əli namərd daşıda,
Dünya, haqdan qaçma belə!

Kasıb olana gülürlər,
Varlıya boyun əyirlər,
Haqlıya böhtan deyirlər,
Dünya, haqdan qaçma belə!

Qərinələr keçəcəksən,
Haqq-ədalət görəcəksən,
Sən özünə dönəcəksən,
Dünya, haqdan qaçma belə!

12.12.2017.

Üşüyən xatirələr

Mən uşaqılıq illərini,
Xatırlayıb kövrəlirəm.
Uşaq olmaq istəyirəm...
O ərköyün sevgi dolu,
Gözlərimi sıxa-sıxa,
Mən anamın qucağına,
Yapışaraq ətəyindən
çıxa-çıxa...
Əyib başımı köksünə,
Əlini üzümə qoyub,
ürəyinin döyüntüsün,
həyacanla,
özüm duymaq istəyirəm.
Öz sevgimlə baxışına,
Pak ruhuna, gözlərinə
Axıb dolmaq istəyirəm.
Birdən eşidib səsini,
Sevinc dolu gülüşümlə
Üz-gözündən öpə-öpə,
Qucaqlayım mən atamı.
Göz yaşlarım inci kimi,
Süzüb axsın
köynəyinin yaxasına.
Həsrət çəkmiş dodaqlarım,

Vərəqlərin günahı

Yana-yana sinəsinə
Min rəng vursun.
Onsuz keçən günlərimə
Acı-acı dinib yenə “balam” desin.
Sevincimdən qanad açım,
Yenə qaçım...
Uşaqlarla oynamağa.
Kaş ki, dönəydim o çağa...
Uşaq olmaq istəyirəm...
O anları, o hissləri,
bu günümə,
Mən daşımaq istəyirəm,
O tərtəmiz sevgi dolu,
Məhəbbətli illərimi,
Mən yaşamaq istəyirəm.
Harda olsam
Üşüyürəm, isinmirəm...
O istini, məhəbbəti
Yoxluğuyla aparıbdı
atam-anam...
Bu arzuma qovuşmaqçün
Tək əlacım,
Gərək gedəm
Onları axtaram, tapam.

05.03.2018.

Xalidə Nuray

Düşüncələrim...

Anlaya bilmirəm-
Bilmirəm nədən,
Nələr olur özümlə,
Özümün arasında.
Tənha qalıram bəzən,
Uçur düşüncələrim.
Dünyanın harasında.
Fikirlər, düşüncələr
Qanadlı quşa dönür.
Gedib çata bilmirəm...
Duyğuların əlindən-
Rahat yata bilmirəm...
Gecələr yatağında,
Xəyalla baş qatıram.
Ruhum gəzir göyləri,
Hətta görmədiyimiz,
Əbədi dünyaya da,
Mən bir anlıq çatıram.
Atamla görüşürəm,
Anamla dərdləşirəm.
Vardan yoxa dönürəm,
Yoxdan vara dönürəm.
Heç özüm də bilmədən,
Yerdən göyə qalxıram,
Göydən yerə enirəm.

Vərəqlərin günahı

Anamı xatırlayıb,
Öz-özümə dinirəm....
Sevgisiylə bəslədi,
İstəyiylə yetirdi.
Bu dünyaya bizləri,
Mözüzəylə gətirdi.
Ana adlı bir mələk,
Bir də zaman böyütdü...
İndi ana olmuşam,
Anamın simasında.
Özümü də anıram,
Gizli-gizli yanıram.
Tufanlarla çarpışıb,
Dalğalarla boğuşdum.
Gah yüksəyə qaldırdı,
Gah suda boğdu məni,
Ruhumu boğa-boğa,
Yenidən doğdu məni.
Nəhayət acı-şirin,
Bir həyata qovuşdum.
İndi yaşım yaradı,
Ömrüm sona sarıdı...
Keçmişə xatırlayıb,
Bu günü yaşayıram,
Amma, bir an sonranı,
Alnımda daşıyıram.

Xalidə Nuray

Həyat amalım

Dalınca qaçmaram dünya malının,
Qaçsam tez düşərəm şeytan çarxına.
Nə vara baxaram, nə taxtı-taca,
Haqdan zər düzərəm küskün baxtım.

Gözümü dikməyə öz gə payına,
Vicdanı nəfsimə ölsəm satmaram.
Zəhmətlə aldığım şor da, bal dadar,
Halalı-harama əsla qatmaram.

Övlada miras tək qoymaram günah,
Əzabın yaşır günahsız balam.
İstərəm həmişə düz əməlimlə-
Məni sevənlərin qəlbində qalam.

Baharı qış olan ömür yoluma-
Əbədi dünyama yol alacağam.
Həqiqət andımı bayraq eyləyib,
Ömür yollarıma nur salacağam.

Nədən qorumayım saf insanlığı,
Üzüağ yaşayım verilən ömrü.
Halal qazandığım baş ucalığı,
Gündə yüz yol ölüb, dirilən ömrü.

30.03.2018.

Tələsirik

Ömrümüzü bitirməyə,
Dayanmadan tələsirik.
Sirlə dolu bu dünyaya,
Oyanmadan tələsirik.

Gecələri oyaq qalıb,
Səhər üçün tələsirik.
Sevincindən kam almamış,
Kədər üçün tələsirik.

Arzuların bünövrəsin,
Tökmək üçün tələsirik.
Kərpic-kərpic xəyalları,
Hörmək üçün tələsirik.

Düşüb nəfsin arxasınca,
Qul olmağa tələsirik.
Əbədilik yanmaq üçün,
Qor almağa tələsirik.

Düşünmədən halal-haram,
Yovuşmağa tələsirik,
Haqq dünyaya günahlarla,
Qovuşmağa tələsirik.

Xalidə Nuray

Yetim uşaqlar...

Anasız günlərdən nisgil süzülər,
Nəmli kipriklərə inci düzülər,
Ümitsiz həyatdan əli üzülər,
Qönçəyken tez solar yetim uşaqlar.

Qayğıya həsrətdi, sevgiyə möhtac,
Bir qarın toxdursa, bir qarın da ac,
Sarılar boynuna dərd qulac-qulac,
Çarəsiz, tək qalar yetim uşaqlar.

Hər gecə yatanda qəmə bürünər,
Xəyallar içində xəyala dönər,
Bəxtin arxasınca qaçar, sürünər,
Kövrəlib hey dolar yetim uşaqlar.

Dost-tanış yanında daim sıxılar,
Ana kəlməsindən yanıb yaxılar,
Oxşarın görəndə sınır, yıxılar,
Ətrin ondan alar yetim uşaqlar.

Həyata nifrətlə, kədərlə baxar,
Bu məzlum baxışdan şimşəklər çıxar,
Mərhəmət görəndə bəzən darıxar,
Özü məlhəm olar yetim uşaqlar.

Qəm yeyə-yeyə

Hərdən oğurlanıb özün-özündən,
Baxırsan xəyallar səni çox yaxır.
Qəlbin bir küncündə sevinc doğulur,
O biri küncünə qəm-kədər axır.

Xəyalın yolları dolaşıq düşür,
Qəlbə hakim olur qarışıq hisslər.
Bir yanda zülmətdi, bir yanda işıq,
Bir yanda könlünü qaraldan kəslər.

Arzular бүrүнür qaranlıqlara,
Kədərdən gizlənir, gözün sevinci.
Zülməti sürüyür aydınlıqlara,
Göz yaşı yanaqdan süzülür inci.

Kim deyir xoşbəxtlik insana gəlir,
İnsan əzablarla onu qazanır.
Kədər də, sevinc də qismətlə gəlir-
Qəmi yeyə-yeyə sonu qazanır.

15.01.2018.

Xalidə Nuray

Özüntək yaşa

Hamı kimi doğul, insan tək yaşa,
Büdrəmə asta get, dəyərsən daşa,
Səbirsizlik etmə, çatma tez başa,
Hələ yolun sonu çox uzaqdadır.

Doğru ol həyatda,şərəflə yaşa,
Sadiq ol hər zaman, dosta,yoldaşa,
Mərd ol,namərd ilə vermə baş-baş,
Namərdin xəyalı ev yıxmaqdadır.

Çalış ədəbinlə qazan hörməti,
Özünə sərf etmə kin-küdurəti,
Başından uca et sən ləyaqəti,
Həyatda gözəllik düz olmaqdadır.

Taleyin əlinə vermə özünü,
Haqqın zirvəsindən ələ sözünü,
İnsanın ag edər abır üzünü,
Daim imtahanda, zor sınaqdadır.

19.12.2017.

Tənha dünyam

Doydum daha bu yalanlar dünyasından,
Günah dolu bu çirkəbli dəryasından,
Ovunduğum xoş xəyallar rəyasından,
Tənhalaşib, aralanıb mənim dünyam.

Ürəyimdə gizlətmişəm qəm sevdamı,
Yara kimi göynətməmişəm mən, sevdamı,
Göz yaşlarım eyləyibdi nəm, sevdamı,
Əzablardan uralanıb mənim dünyam.

Kimisini bağışlayıb, dərk eyləyib,
Kimisinə doğmalaşıb, ərk eyləyib,
Bağışlanmaz günahlını tərk eyləyib,
Küskünləşib, yarananıb mənim dünyam.

Yelkənsizəm, axtarıram öz dünyamı,
Çox aradım, tapammadım düz dünyamı,
Xalidəyəm, vərəqləyin söz dünyamı,
Görün, baxın, dəyər verin siz, dünyamı-
Haqqa doğru sıralanıb mənim dünyam!

14.09.2015

Xalidə Nuray

Son pillələrdə

Ömrümün baharı, yazı dəyişib,
Bağçamda pərişan güllərim kimi.
Könlümün ədası, nazı dəyişib,
Tufana baş əyən illərim kimi.

Baxıram keçmişə xəyallarımda,
O gözəl günləri xatırlayıram.
Atamı, anamı acı həsrətlə,
Gecələr boynunu qucaqlayıram.

Hərdən uşaqlığım düşür yadıma,
Məhlədə sevinclə biz oynayırdıq.
Rəfiqəm Nurayla doğmalar kimi,
Sevinə-sevinə qucaqlaşardıq.

Tələbə vaxtları necə gözəldi,
Qızlarla yığışib söhbətləşərdik.
Duza qarışılmış çayın dadından,
Ceyran hirsənərdi, biz gülüşərdik.

İndi həyatımın payız çağıdı,
O ötən günlərim xatirələrdə.
Kölnüm bir ağrılı qəm oylağıdı,
Yorğun ümidlərim son pillələrdə...

06.12.2017.

Bu nə sirdir İlahi

Nə zaman doğulur, nə zaman ölür,
Heç bilmirik bu nə sirdir, İlahi?
Olanda da, öləndə də ağlayır,
Heç bilmirik bu nə sirdir, ilahi?

Könülləri qəm oduna bələyir,
Üstünə gah sevinc, gah dərd ələyir,
Kimini ucaldır, kimini əyir,
Heç bilmirik bu nə sirdir, İlahi?

Uşaqlığın keçib gedir yel kimi,
Cavanlığı yaş aparır sel kimi,
Gözəlliğin solub gedir gül kimi,
Heç bilmirik bu nə sirdir, İlahi?

Gördüyümüz gözümüzə ox olur,
Sevincin az, qəm-kədərin çox olur,
Bu gün olan, sabah üçün yox olur,
Heç bilmirik bu nə sirdir, İlahi?

Xalidəyəm, dərk etmədim sirrini,
Dünya coxdan itiribdi zərini,
İnsanlığın biləmmirik qədrini,
Heç bilmirik bu nə sirdir, ilahi?!

Xalidə Nuray

Sənə acıyıram, riyakar insan

Zaman-zaman gördüm bu həqiqəti,
Heç kimdə istəmir gözəl qisməti,
Etiraf etməyir haqq-ədaləti,
Sənə acıyıram, riyakar insan.

Seçmisən həmdəmin şeytan nəslini,
Dəyişib donunu, danıb əslini,
Duymaz sağır qəlbin haqqın səsini,
Sənə acıyıram, riyakar insan.

Özün də bilmirsən nəçisən, nəsen,
Haqqın-həqiqətin yolunu kəsən,
Əyriyə baş əyib, doğruya susan,
Sənə acıyıram, riyakar insan.

Qəlblərə nur işıq Odur gətirən,
Hər evə ruzini Odur yetirən,
Zalımı, haqsızı Odur bitirən,
Sənə acıyıram, riyakar insan.

Aşiqi göylərə qaldıran da, O,
Şahları taxt-tacdən saldıran da, O,
Dağ-daşı alovşuz yandıran da, O,
Kaş bunu biləsən, a kor, kar insan,
Sənə acıyıram riyakar insan.

16.09.2017.

Sözü qalar

Unuduruq, bəzən bizi,
Əcəl gizlicə izləyir.
İnanmırıq, hər an, hər vaxt,
Bizləri ölüm gözləyir.

Zaman yeyir ömrümüzü,
Qaralayır bəxtimizi.
Ayımızı, günümüzü,
Alt-üst edir, təxtimizi.

Gah balanı, anasından,
Ayıraraq, alıb gedər.
Gah atası, balasından,
Gözü yaşlı, qalıb gedər.

Gələnin də, gedənin də,
Bu dünyada, gözü qalar.
Yaddaşlarda, şairlərin,
İzi qalar, sözü qalar.

02.12.2017.

Yaşıyarkən ölən qadın...

Dərdini öz dünyasına,
Əbədilik gömən qadın.
Dərdlərinə heç bir çarə,
Aramadan, axtarmadan...
Ömrü boyu, əzabları,
Görən qadın...
Yaşıyarkən, ölən qadın.

Sən baxmadın, bu dünyanın...
Nə varına, nə yoxuna.
Yaşadıqca, örnək oldun,
Ətrafında bir çoxuna.
Dillərində, əzbər oldun,
dostun, yadın...
Yaşıyarkən, ölən qadın.

Kədərini gözlərindən,
Süzdün, qüssə-qəm yaşıyla.
Unudub öz həyatını,
Övladının acısıyla...
Damla-damla əriyərək,
Sönən qadın...
Yaşıyarkən, ölən qadın.

Vərəqlərin günahı

Heç bilmədin...
Xoşbəxtliyin ətrin, dadın...
Taleyinlə barışaraq,
Şükranlıqla qarşıladın,
Qədərini-qismətini,
Bilən qadın...
Yaşıyarkən, ölən qadın.

Taleyinin dəftərindən,
Qara günü göz yaşıyla,
Silə-silə, ağlayarkən,
Gülən qadın...
Sevgi dolu səadəti
Kədrində, nisgilində
Həsrətiylə bölən qadın...
Yaşıyarkən, ölən qadın.
Ölən qadın!

Xalidə Nuray

Yad baxışlar

Doğmaların üzündə,
Görəndə yad baxışı.
Bulud kimi doluram,
Oluram yaz yağışı.

Bəxt-taledə görəndə,
Düynlənmiş naxışı.
Əritmək istəyirəm,
Dəyişib yayla-qışı.

Yox etmək istəyirəm,
Qopan ahı, fəryadı.
Susdurmaq istəyirəm,
Ayırılıb doğma-yadı.

Həqiqətə bənzəyən,
Üzlərdəki maskanı.
Mən yırtmaq istəyirəm,
Gözləmədən bir anı.

Anlamaq istəyirəm,
Yaxşıları, yamanı?
Günahkar kimi görək,
İnsanı, ya zamanı?

Vərəqlərin günahı

Ayaqsız baş

Ey baş, qürurlanıb
Üzünü göylərə tutma.
Elə gəz ki, görəsən
Əzab çəkən ayağı.
Dözməyib haqsızlığa,
bilərəkdən sürüşər,
Əyilməz başın düşər
Bil, ondan da aşağı.

Ayağı doğru yönəlt,
Ucalsın sənin başın.
Keçmişə xatırla ki,
Aydınlansın sabahı.
Onu bil ki, anla ki,
Keçmişə güllə atanı,
Gələcək topa tutar,
Bağışlanmaz günahı.

Xalidə Nuray

Gözəl deyilmi

Müqəddəs sevgidən yarandı bəşər,
Günün doğuşundan açıldı səhər,
Ana təbiətdir qüsursuz əsər,
Bu tanrı naxış gözəl deyilmi?

Ülvi baxışınla baxsan cahana,
Eşqin gözəlliyi yayılar cana,
Həsərdən od tutub alışıb yanan,
Sevənin baxışı gözəl deyilmi?

Daş altda bulağa bitən mamura,
Çiçəyin ləçəyi batın çamura,
Bahar günəşiyə yağın yağmura,
Şimşəyin çaxışı gözəl deyilmi?

Ceyran ürkək-ürkək göldən su içə,
Kəklik qaqqılदाşın kollardan uça,
Ovçu tələ qurub, ovunu seçə,
Həyatın axışı gözəl deyilmi?

Dağlarda qartallar astaca süzə,
Sürülər yayıla yamaca, düzə,
Xalidə şeiriylə qala üz-üzə,
Sözün hər yağışı gözəl deyimi?!

Azan çiçəyi

Bağçamda güllərim verib baş–başa,
Vurğunam hüsnünə edəm tamaşa,
Açılır ləçəyi haqqa boylanır.
«Azan çiçəyim» də, Azanla qoşa.

İlahi görünməz bir möcüzədir,
Azan oxunduqca ləçəklər açır.
Çiçək də sevincək dolur, dirçəlir,
Ruhundan qəlblərə mərhəmət saçır.

Hər gün «Şam»azanı gözləyər çiçək,
Göylərə şükr edə, ibadət edə.
İnsan var anlamır ruhən gerçəyi,
Tanrıya baş əyə, itaət edə.

Tək olan Allaha sığınan hər kəs,
Ruzi, bərəkətlə yetər şəfqətə.
Niyyətin saf olsa heyran qalarsan,
İlahidə olan sonsuz qüdrətə!

Xalidə Nuray

Mərhəmət ayı

Ayların sultanı «Ramazan» ayı,
Qoruyar günahdan, oddan insanı.
Qəlblərdə saf, təmiz, hisslər doğular,
Doğruya qaytarar yolun azanı.

Tanrıya əl açın, dua eyləyin,
Ondan əhv diləyin dua zamanı.
Mərhəmət, ədalət dərk edən insan,
Haqqa üzün tutsa, artar imanı.

Azan oxunduqca dualar edən,
Nəfsinə uymaya, nöqsansız ola.
Mənəvi saflığı arıya, tapa,
Əbədi dünyada günahsız ola.

Quran ziyasına bürünən kəsin,
Qəlbən saflaşdıqca nurlanar üzü.
Sonda əməlinin bəhrəsi ilə,
Haqqa, həqiqətə tapınar özü.

19.06.2014.

Bir anda

Ey insan, bir anda gör nələr olar?!
Kimisi dünyaya yeni doğular,
Kimin «Xənadanı»göyə sovrular,
Etdiyi günahdan, səhvdən boğular.

Ey insan, dünyada gör nələr olar,
Bəxtin aynasından qara yel axar.
Bir yanda sevincin üzü oynayır,
Bir yanda gözündən qanlı sel axar.

Namərdin toruna düşən bir Qartal,
Çıxıb azadlığa zirvəyə qalxar.
Qıy vurur fəxrlə səmadən hər an,
Öz toruna düşən namərdə baxar.

Ey insan, bir anda gör nələr olar?!
Surun nərəsindən dağlar qarıyar.
Təməldən yarılar sinədən yanar,
Axaş şələlələr, sular quruyar.

Ey insan fikirləş, sən bir anlığı,
Düşünən beyinlər, ürəklər durar.
Günəş də, ulduz da, ay da qaralar,
Həyat əbədilik viranə qalar.

Xalidə Nuray

Xatirələr

Arzular heç bitməmiş,
Xatirələr başlayar.
Düşünən qəlbimizi,
Xatirələr daşlayar.

Xatirələr yaşadar,
Ömürdəki izləri.
Yaramızı göynədən,
Naxələfin sözləri.

Analı xatirələr,
Yanaqlardan hey süzər.
Lap qocalsa da insan,
Sorağıyla hey gəzər.

Xatirə qovuşdurar,
Sevəni, sevənləri.
Xatirələr ayırar,
Mənində ölənləri.

Qocalar

İllərin qırışı sərt naxış salır,
Acı həqiqətlər qalır üzündə.
Əsaya ehtiyac kəm yerışıylə,
Dayaq axtarırlar haqlı sözündə.

Qoca büdrəyəndə dolar gözləri,
Yox olar bənizdən o saf gülüşü.
Çəkilməz yük olub özü-özünə,
Bükülən qaməti, asta yerışı.

Ovuda bilməyir əsla qəlbini,
Eşitmir qulağı, görmür gözləri.
Elə bil körpəcə uşaq kimidir,
Əsir əl-ayağı, tutmur dizləri.

Gecələr yuxusu ərşə çəkilir,
Bilir ki, ömrünün lap sonundadır.
Düşünür illərin günah-savabı,
Görəsən sağ əldə, ya solundadır?!

Xalidə Nuray

Allah

Həsərət şərabını qədəhə süzüb,
Mey təki içirdin ömrümə, Allah!
Min əzab yaşadım həyat yolumda,
Sən məlhəm olmadın dərdimə, Allah!

Taleyin acısı qismətim oldu,
Sevincim fərəhdən doymadı, Allah!
Eşqimin yolları məhbəs olsa da,
Əhdinə vəfasız qalmadı, Allah!

Gördüm vəfasını doğma, yadın da,
Məndən uzaqlaşıb gedəni Allah!
Qara əməliylə yollar arıyıb,
Qarşımda tikan tək bitəni Allah!

Görmüşəm min cürə şirin dil tökən,
Həqiqət libaslı yalanı, Allah!
Halal eyləmirəm üzə güləni,
İblis görkəmini alanı, Allah!

Gecələr

İnsanın vəfalı sirdaşı kimi,
Dərdlinin həmdəmi olar gecələr.
Günahlarla dolu çırpınan qəlbin,
Alıb qəhərini, dolar gecələr.

Hicrandan gizlənib, qaçanda gündüz,
Həsətli bucağa dönər gecələr.
Ömrünü yarımçıq bitirən kəs tək,
Ulduzu düşəndə ölər gecələr.

Zülmətdən sabaha gedən yolları,
Ayın işığında yuyar gecələr.
Əzabdan qovrulub qəlbini didən,
Kədəri,möhnəti duyar gecələr.

Özünü sahilə çırpın dalğa tək,
Hay salıb, fırtına edər gecələr.
Məhəbbət eşqiylə yanan həyatı,
Alıb qucağna sevər gecələr.

Ümitsiz sabaha bir yol olsa da,
Özünü əzaba salar gecələr.
Qara saçlarını tufan yolsa da,
Hər kəsə bir həyan olar gecələr.

Xalidə Nuray

«Canlı ölüyük»

Ömrün pilləsinə uşaq yaşımdan,
Əzabla qalxmağa tək öyrənmişəm.
Taleyin əlindən çox yara alıb,
Qalxdığım zirvədən hərdən enmişəm.

Əzəldən çətinlik olub qismətim,
Niyyətim hər zaman düzə yönəlib.
Düşən anlarımda mənə gülənin,
Qalxanda gülüşü qəmə bələnib.

Yaxşını-yamanı tanıyım deyə,
Min kərə oyulub könül oylağım.
Qoymadım qürurum başını əyə,
Dar gündə Allahım olub dayağım.

Bəlkə də, dünyanın çatıbdı sonu,
Nə qədər günahıq, günah yüklüyük.
Nəfsiylə boğulan Şeytan xislətli,
İnsanlıq öldürən canlı ölüyük.

Xəyallarımın göz yaşı

Xəyaldan asılı ümidlərimdən,
Sevgisiz həyata nifrət doğulur.
Arzular dalınca qaçan könlümün,
Gözündə boy atan arzu böğulur.

Üçən xəyalımda gizlənir eşqim,
Allanır həyalı utanc yanağım.
Hərdən küskünləşib boynunu бүkür,
Hərdən gülüşümə olur qonağım.

Nəmli xəyalımın göz yaşı olur,
Üşüyən ümidin, donan baxışın.
Könüldə silinməz ilmə toxuyur,
Qəlbimi oxşayan sevda naxışın.

Qara xəyallarım azır səmada,
Zülmətə бүrүнür, dolur buludlar.
Qərib duyğularım göz yaşlarıyla,
Əl atıb içimdə köksümü odlar.

Buludlar içində ötən xəyallar,
Məni uzaqlara aparır yenə.
Bir vüsəl soraqlı dərd aşiqi tək,
Məni öz mənimdən qoparır yenə.

Xalidə Nuray

Şeir deyilmi

Hüseyn Arifsayağı

Şair baxışım la dağlara baxıb,
Üzüb tər qönçəni telimə taxıb,
Ana təbiəti köksümə sıxıb,
Xəyala dalmağım şeir deyilmi?

Çağlayan bulaqlar yaz həvəsiylə,
Xınalı kəkliklər şən nəğməsiylə,
Qərib durnaların kövrək səsiylə,
Könlümü almağı, şeir deyilmi?

Vətən havasını azad qoxuyan,
Ruhuma nəğməli çələng toxuyan,
Məni misra-misra asta oxuyan,
Könüllər oylağım, şeir deyilmi?

Vətən sevdalıyam, vətən arayıb,
Hər səhər mehində zülfüm darayıb,
Həsrət yarasını özüm sarıyıb,
Təbib olmağım, şeir deyilmi?

Hər yada düşdükcə sən Qarabağım,
Nəm çəkir ömrümün həsrət oylağı.
Alaydım vətənin bir xoş sorayı,
Qəm yazan varacağım şeir deyilmi?

Xalidə, kədərə bürünüb elin,
Sən vətən qızısısan susmasın dilin,
Vətənin hər damla yağışı, seli,
Hər daşı, torpağı şeir deyilmi?

Dara çəkilirəm

Qəlbimin zülməti sirli, müəmma,
Sirdaşa ehtiyac qəmlə doluyam.
İyrənc xislətliyə şərək olmaram,
Sabaha açılan şəfəq yoluyam.

Naümid qalanda bəzən gizlicə,
Dara çəkilirəm özüm-özümə.
Güvənlə dərdinə ümid olanda,
İlahi bir qürur dolur köksümə.

Hamımız möhtacıq qayğıya, sözə,
Şairlər ölsə də, sözü yaşayır.
Xalidə kimsənin duyub, bilməyən,
Dağları əridən yükün daşıyır.

Xalidə Nuray

Acgöz dünya

Dünya acgöz bir dəyirman,
Üyünərsən ələyində.
İlmə-ilmə sökülərsən,
Baş açmazsan kələyindən.

Qəm-qüssənin əzabından,
Min yol ölüb, dirilərsən.
Kükrəyərsən dəniz kimi,
Öz içinə çəkilərsən.

Dərd yedirər gülə-gülə,
Sərvətilə ovundurar.
At oynadan harınların,
Zər libasın soyundurar.

İnsan gələr bu dünyaya,
İstəmədən yetər sıra.
Sirlə dolu son gedişi,
Günahlar çox, üzü qara.

Anlamaza verər cəza ,
Quyu qazar öz diliylə.
Halal ruzi qapısına
Kilid vurur öz əliylə.

Vərəqlərin günahı

Hərdən çaşıb doğrulara,
Haqlı deyib sevindirər.
Şər işlərə əl qoyanı,
Dizin-dizin süründürər.

Görünməz o biri üzü,
Bir kimsəyə sirrin verməz.
Çiçək açmış günahları,
Sənlə gömər, birin dərməz.

Gözü doymur bu dünyanın,
Qandan biçir al donunu.
Qılınclayır haqlı-haqsız,
Görən bilir öz sonunu?

Dünya, zalım olduğunu,
Son məqamda anacaqsan.
Sındırdığın məzlumlar tək,
Haqq önündə sınacaqsan.

25.03.2021.

Xalidə Nuray

Şəhid taleyim

Mənə könül verib getdin döyüşə,
Gedişin son oldu, döndü nisgilə.
Sökdün ilmə-ilmə sevən qəlbimi,
Döndü gileylərim yağışa, selə.

Dikildi yoluna kövrək baxışım,
Kədər qollarını sardı boynuma.
Bəxtin daş üzünə yumub gözümlü,
Sığındım şəklinin isti qoynuna.

Nişan üzüyümün bölündü qaşı,
Danladım taleyi, bəxti qınadım.
Sənsiz haray çəkən dəli sevdamin,
Dünyanı bürüyən ahına yandım.

Qərənfil baxışlı şəhid sevgimin,
Bükülməz qaməti, əyilməz başı.
Nakam bəxtimizin son əmanəti-
Şəhid libasında bir məzar daşı...

İnsanoğlu, düşün sən

Ürək yangısıyla ümidsizlərə
Baxıb korun-korun içdən yanıbmışam.
Qəlbən bəslədiyim doğma qayğımı,
Mərhəmət ətirli əməl sanmışam.

Dərdinə sarılıb çox çarəsizin,
İnsanlıq xətrinə oldum əlacı.
Bəzisi düşündü elə borcumdu,
Xeyir əməlimi yozdu qıyqacı.

Üz-üzə gəlmədim görüb utanar,
Sığınıb səbrimə sonun gözlədim.
Dost, tanış yanında yeyib haqqımı
Sanki günahkar tək gizli izlədim.

Görən insanoğlu heç düşünürmü?
Bir insan haqqına girmək günahdı.
Zəhmətdən tökülən hər alın təri,
Halaldan yoğrulan, nalədi, ahdı.

Gəl, günah qazanma günah içində,
Qəflət yuxusundan ayıl, oyan sən.
İnsanlıq evinin çırağı ol ki,
Haqqın dərgahında şam kimi yan sən.

21.02.2021

Xalidə Nuray

İlahi gözəlliklər

Tanrım qələm çəkən gözəllikləri
Ruhumla oxşayıb seyrə dalıram.
Dərüb yerin, göyün dərdi-sərini,
Piyalə könlümü oda salıram.

Günəşin zülməti yaran gəlişi,
Göyün yaxasında bir möcüzədir.
Çiçəyin arıya bircə öpüşü,
Bal tək süzülüşü sirr, möcüzədir.

Sığmaz lövbərinə daşar şələlə,
Əzaba atılar tale dalınca.
Qıvrım hörükləri haray qoparar,
İlişib daşlara saçın yolunca.

Gözlər gördüyünə qurulmuş hana,
İlahi gözəllik var baxışında.
Bakirə dəniz də, bənzəyir ona,
Günəş güzgülənir zər naxışında.

Sirli yer üzünün əsrəfi insan,
Əbədi haqq üçün sınaqdan keçir.
Fironun sinəklə məhvini duyan,
Zəlil insan yenə günahı seçir.

Vərəqlərin günahı

Nəyindən küsüm

Xalq şairi Məmməd Araza xitabən

Tərbiyə bilməyən ədəb öyrədir,
Sualı bilməyən cavab öyrədir,
Nadanlar aqilə savad öyrədir,
“Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?!”

Bilən yox haqq nədir, ədalət nədir,
Haqsızlar haqlının ətini didir,
Yarama duz basıb məni göynədir,
“Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?!”

Haqsızlıq susdurub haqqın səsini,
Eşitmir məzlumun ah-naləsini,
Viranə eyləyib zəmanəsini,
“Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?!”

Çaşıram həyatda baxıb sağ,sola,
Gözlərim qəm çəkir yaş dola-dola,
Yığılıb dərdlərim olubdur qala,
İlindən, günündən, ayından küsüm!
“Mən belə dünyanın nəyindən küsüm?!”

Payız qarğıışı

Quruyub payızın xəzan dodağı,
Həsərət yağışları onu ovutmur.
Dəyişir donunu ilin sınağı,
Hicran pıçiltısı onu unutmur.

Göyün yaxasında əlçim buludun,
Külək ovxalayır dolmuş gözünü.
Əzabla islanmış payız çiçəyi,
Xəzan çətirində tapır özünü.

Ləçəklər səpilib ayaqlar altda,
İzinə son vida naxışı düşüb.
İlahi, nəyiymi gülün günahı,
Payına payızın qarğıışı düşüb.

Ləçəyin üzündən süzülən damcı,
Görəsən yağışımı, yoxsa göz yaşı...
Ürəyi soyumur payız hikkəsi,
Gülü susdurmağa səsləyir qışı...

27.09.2021

*İTHAF
ŞEİRLƏRİ*

Xalidə Nuray

Şəhid libası

Şəhid Mayor Vüsal Vəliyevin xatirəsinə

Qürurla yetişdi öz istəyinə,
Hərbi təhsilini yetirdi başa.
Qeyrət köynəyini geyib əyninə,
Vətəni uğrunda getdi savaşa.

Hər bayraq sancdıqca sevinc ələdi,
Ocağı qaralmış kəndə, şəhərə.
Yeni zəfər üçün zülmətlər aşıb,
Son qoydu yurd adlı acı qəhərə.

O gün qan axırdı şiş qayalardan,
Şuşada çeşmələr daşırdı daha.
Sənin tək igidlər canını verib,
Zəfərlə yol açdı nurlu sabaha.

Şəhid libasında döndün evinə,
Sözlə oxşamağa anan doymadı.
Qərənfil yağışlı son mənzilinə,
Əvvəl atan getdi, sənə qıymadı.

Vərəqlərin günahı

Nakam qalan eşqin ahı, naləsi,
Vüsala yetməyə son güman oldu.
Toy-büsat quruldu uca məqamın-
Ölməzlik adıyla haqqa ucaldı.

Bu vətən eşqinə, şəhid sevginə,
Nəsillər qürurla nəğmə qoşacaq.
Nakam baxışından sevgi umanlar,
Şəhid Vüsal adli dastan yazacaq.

09.01.2021

Xalidə Nuray

Vətən aşiqi

Şəhid, Elşən Musayevin xatirəsinə

Sənli xatirəni basıb bağrıma,
Könlüm qəribsəyir qardaş səsinə.
Yoxluğun yol alıb tənha anamın,
Yer-göyü sızladan ah-naləsinə.

Oğlun baxışıyla yandırır məni,
Atasızlıq damır məsum gözündən.
Söz tapa bilmirəm təsəlli üçün,
Sənsizlik asılıb ürkək üzündən.

Sinəndə böyüyən vətən eşqinlə,
Neçə ürəklərdə közə dönmüsən.
Döyüş meydanında hünər göstərüb,
Vətən tarixində izə dönmüsən.

Sən həyat vermisən yurda canınla,
Döndün «Zəfər»adlı vətən gülünə.
Azadlıq yolunda axan qanınla,
Ucalıq gətirdin Ağsu elinə.

Elşən, xatirəni basıb bağrıma,
Hər an karıxıram ayaq səsinə.
Yağmur tək yağaram ötən günlərin,
Qəlbimi kövrəldən qəm nəğməsinə.

19.11.2020.

Altmış çiçək soldu

*Ustad şairimiz Nəcibə İlkinin 60 illik yubileyinə
şeir töhvəsi*

Altmış çiçək soldu ömür bağında,
Hər ləçək nağıla, şeirə döndü.
Sözlü xatirələr xəzan çağında,
Bahar ətri verən sehirə döndü.

Sevgidən doğuldu hər bir sətirin,
Sevinci gövhərdir, kədəri ləldi.
Sözündən boylandı hər xoşbəxt anın,
Bu qismət, bu yazı Tanrıdan gəldi.

Nurdan xalı hördün sözə, şeirə,
Duyğular calandı aydınlıqlara.
Zərtək incələdin gözəl ustadım,
Söz mülkün daşydın ucalıqlara.

Sən "Vətən" adında, vətən qızısan,
Sevdası alışıb, yanır gözündə.
Müqəddəs kəlməni duyduğun andan,
Behişt çiçəkləyir nurlu üzündə.

Fəhminlə ucalan söz aşiqisən,
Eşqinin hikməti sığmaz dastana.
Nəcibə İlkinin söz səltənəti,
Dönsün irsimizdə tər gülüstana.

22.07.2020.

Rəcəb Tayyip Ərdoğan

Haqdan yaranmışan nurdu əməlin,
Tanrı dərgahından üzülməz əlin,
Səninlə öyünür bütün türk elim,
Yaradan göndərib bizə ərməğan,
Yenilməz sərkərdə Tayyip Ərdoğan.

Zalıma, zülümə vermədin aman,
Məzluma olmusan güvənli ünvan,
Arzu-diləklərə sən oldun guman,
Xalqa həqiqətin gözüylə baxan,
Yenilməz sərkərdə Tayyip Ərdoğan.

Dar gündə yetişdin Qarabağıma,
Nur kimi səpildin qəm ocağıma,
Doğma qardaş oldun yaman çağıma,
Könlümüzə zəfər sevinci yaxan,
Yenilməz sərkərdə Tayyip Ərdoğan.

Sən türk dünyasının yenilməz dağı,
Gətirdin bizlərə zəfər sorağı,
Yazdın yaddaşlara bu gözəl çağı,
Zülmətə dağ çəkib Günəş tək doğan,
Yenilməz sərkərdə Tayyip Ərdoğan.

Vərəqlərin günahı

Yoğurdun təməldən qüdrətli Turan,
Ulu Türk önündə səcdəyə duran,
Tarixin ən uca taxtını quran,
Haqqın bayraqdarı, ey böyük insan,
Yenilməz sərkərdə Tayyip Ərdoğan.

22.03.2021.

Xalidə Nuray

Peyğəmbər nuru

Gözdən əlil müğənni qız, gözəl Sumaya

Bir gözəl görmüşəm qəlbi yaralı,
Bir zərrə işığa həsrət qalıbdı.
Fələk arzuların qoyub kölgədə,
Nurlu dünyasından ayrı salıbdı.

Qəlbiylə yaşayır göz dünyasını,
Səsiylə yaşayır söz dünyasını,
Sanki zülmətdəki öz dünyasını,
Peyğəmbər saldıqı nurdan alıbdı.

Eşidən vurulur zənguləsinə,
Ürək tab gətirmir üzgün səsinə,
İlahi dayaqdır hər kəlməsinə,
Zülmətə zöhrə tək şölə salıbdı.

Üzdə gülümsəyir, könlü ağlayır,
Qəmli baxışları ürək dağlayır,
Kədərə sevincdən örpək bağlayır,
Qüruru qismətə zəfər çalıbdı.

Xalidə üzöldü məlun baxışa,
O qüdrət qələmli ülvə naxışa,
Bəxtinə yağan hər qəmli yağışa,
Bulud tək boşalıb, dərddən dolubdu.

27.10.2018.

Vərəqlərin günahı

Nilayımla, Sunayım

Sevimli əkiz nəvələrimə

Göydə Ay da bədirləndi,
Bir cüt mələk göydən endi,
Sehirlənib Ay cütləndi,
Nilayımla, Sunayım!

Gəlişləri zər naxışlı,
Sevgiləri nur baxışlı,
Qismətləri ləl yağışlı ,
Nilayımla, Sunayım...

Dindirsən gözləri gülər,
Çiçək tək üzləri gülər,
Dodaqda sözləri gülər,
Nilayımla, Sunayım...

Nənəsinə naz edərlər,
Baxışıyla göz edərlər,
Gec dindirsən söz edərlər,
Nilayımla, Sunayım ...

Yanaqlarda gül allanar,
Al güldən öpüş sallanar,
Sığal görcək xoşallanar
Nilayımla, Sunayım!

25.09.2020.

Xalidə Nuray

İdeal qadın

*Çox sevdiyim mələk simalı
Məryəm xanıma*

Könüllər həmdəmi, huri-mələksən,
Rəhminlə sevilən, sevən ürəksən,
Təbib tək, loğman tək xalqa gərəksən,
Qalandın oduna doğmanın, yadın,
İdeal qadın!

Bir Zəm-Zəm suyudur könül bulağın,
Mərhəmət soraqlı pirdi ocağın,
Şəfqətdi qəlblərə ümid çırağın,
Səbrinlə hər zaman, hər an sınındın-
İdeal qadın!

Vaxtsız ayrılıqlar sıxdı qəlbini,
Ələdi ömrünə dümanı, çəni,
Qara saçlarında görünən dəni,
Özünün fərəhi, sevgisi sandın,
İdeal qadın!

Gəzdi ürəkləri sözün-söhbətin,
Üzünə nur səpdi abır-ismətin,
Məlhəmdə hər kəsə xoş xasiyyətin,
Allaha bağlıdır saf əhdin, andın,
İdeal qadın!

Vərəqlərin günahı

Sən könül evimin şah əsərisən,
Hər kəsə etibar, güvənc yerisən,
Xalidə Nurayın ömür zərisən,
Qəlbimə yazılıb o Məryəm adın,
İdeal qadın!

Asta çal, Habil

(Böyük sənətkar Habil Kamana)

O dilsiz kamanı asta çal, Habil,
Məni də, lal-dinməz sızıldadırsan.
İnildəyən telin ürək yandırır,
Könlümün evini oda atırsan.

Didilir ruhumun qaranlıqları.
Gizlənir ömrümdən xoşbəxtlik anım.
Bir azca asta çal, "Ahu Dilbəri",
Sovuşsun həsərdən, dincəlsin canım.

Neyləyim əzəldən bəxtim olub kəm,
Hər anım boğulur ovcumda hədə.
Tale qədəhimə süzür kədər, qəm,
Sən də insafli ol, üzmə bu qədər.

Asta çal kamanı, asta çal Habil,
Könlüm dərd yüvası, qəm murazıyam.
Hər telin dilində ağlayan ümid,
Hər ümid telində solan arzuyam.

Xalidə Nuray

Ömrün payızı

*Ömür-gün yoldaşım Sultan müəllimin
60 illik yubileyi münasibətilə*

Payız gülümsəyir sevən qəlbimə,
Mehi sıǵal çəkir bəyaz telimə,
Daha qırov düşür sevda gülümə,
Bahar ləçəyinin küsən vaxtıdı.

Könül oylaǵıma köçüb gələnim,
Sevgi naǵılımı seçib gələnim,
Məni misra-misra içib gələnim,
Göydən üç almanın düşən vaxtıdı.

Günlər aya dönür, ilə calanır,
Günahsız eşqimiz oda qalanır,
Kədər qollarını açıb, dayanır,
Daha səbrimizin daşan vaxtıdır.

Həsərət gülüşü var, ötən könlümün,
Bu bahar nəfəsli bitən könlümün,
Arzular dil açıb yetən könlümün,
Xəyalı gümanda azan vaxtıdı.

Vərəqlərin günahı

Eşqin vəfasına sığındım hər an,
Sənli günlərimə qısqandı zaman,
Övlad sevgisində xoşbəxtlik uman,
Bəxtimin sevincdən çoxan vaxtıdı.

Bu ömür yolunda olmadıq naşı,
Çatdı ömrümüzün payız savaşı.
Mən əlli doqquzu, sən də altmışı ,
Duyub sevə-sevə yaşam vaxtıdı.

01.02.2021.

Xalidə Nuray

Melisam

Tanrımın müjdəsidə,
Melisamın gəlişi.
Bu bağbansız könlümə,
Məlhəmdi hər gülüşü.

Behişt ətri gətirdin,
Səcdənə duran zaman.
Sandım ki, bu dünyaya,
Yenidən gəldim o an.

Gözəl gözlü Melisam,
Bənzərsizdi baxışın.
Şıltaqlığı gizlədir
Çatılarda cüt qaşın.

Əzizlənilib, küsəndə,
Allanır gül yanağın.
Sığınırsan köksümə,
Qönçələnir dodağın.

Ay üzlü, şirin sözlü,
Gözəllərin gözüsen.
Melisam, göydən enmiş,
Sən mələyin özüsən.

Ana ətri

Anamın adını daşıyan qızımız bizə sevinc gətirdi

Mələk bağçamıza ənbər ətirli,
Bir zərif, bənzərsiz çiçək gətirdi.
Ətrini oxşadım anamdı deyər,
Cənnət bağçamızdan ləçək gətirdi.

Sevincdən unuttum bir an yoxluğun,
Canımda hiss etdim ana ruhunu.
Qoynuma alanda qəlbən sarıldım,
Ceyran tək yaladım körpə ahunu.

İsti nəfəsini duydu anamın,
Üşüdü ümidlər, arzular soldu.
Körpəcə «Xanım»ım yeni gəlişlə,
Adını yaşadı, varisin oldu.

Şadlandı anamı sevən insanlar,
Körpəcə mələyim adınla yaşa.
Övladlar sevindi, sanki anası,
Laylasına yatır körpəylə qoşa.

Xalidə Nuray

Göndərilən mələklər

Nəvələrımə

Nəvələrım ömrümün,
İncə, zər naxışları.
Sevgidən ilmə hörür,
Büllur tək baxışları.

Qara gözlü Şəms balam,
Zərif qəlbli Suadam.
Gülər üzlü görəndə,
Lap uşaqlaşır adam.

Qışım bahara dönür,
Qəlbimə nur ələdir.
İçdən gələn gülüşlər,
Dodaqda qönçələnir.

Bibi,xala deyəndə,
Nuray da,fərəhlənir.
Nənəcan söyləyəndə,
Can məlhəmə bələnir.

Çox sevirəm onları,
Nəfəsim tək gərəklər.
Ömrümə bəzək vuran,
Göndərilən mələklər.

Vərəqlərin günahı

Bilqeyis balama

Yeni yaşın mübarək,
Nənəsinin balası.
Şən yaşa, xoşbəxt böyü,
Ürəyimin parası.

Bir yaşlı tər çiçəyim,
Zər oldun gövhərimə,
Bilqeyisim, günəş tək,
Nur səpdin səhərimə.

Bahar ətri gətirdin,
Sovrulan xəzanıma.
Üzüağ, məğrur böyü,
Dəyər ver ad-sanıma.

Sən şıltaq mələyimsən
Eşitcək gizlənirsən.
Deyəndə ki, gözəlsən,
Susub əzizlənirsən.

Yuxulu baxışların,
Tül toxuyur gözüne.
Mürgülü gülüşündən,
Sevgi qonur üzünə.

Xalidə Nuray

Ay ömrümün bəzəyi,
Gül bağçamın çiçəyi.
Bilqeyisim mənimçün,
Qızların ən göyçəyi.

Qələm ağlayır

Dəyərli şairəmiz Rəhilə Dövrənin əziz xatirəsinə...

Qəfil gedişinlə sarsıdıb bizi,
Vurdun qəlbimizə həsrət dağını.
Sonuncu şerirlə əlvida deyib,
Ayrılıq bürüdü qəm otağını.

Bu fani dünyada nakam adınla,
Nisgillə doğuldun, küskün yaşadın.
Övlad acısını basıb bağrına,
Dərdini şerirlə, sözlə oxşadın.

Rəhilə, vərəqlər saralıb sənsiz,
Baxıb həsrət-həsrət ağlayır qələm.
Kitablar dil açıb yolun gözləyir.
Qəlbləri sızladır yazdığın kəlam.

Şerirlə əbədi, səltənət qurdun,
Sevən könüllərdə doğma elində.
Sözün dəyərini şahə qaldırıb,
Abidə yaratdın söz aləmində.

24.08.2019.

MÜNDƏRİCAT

VƏTƏNLƏ MƏN ARASINDA	3
----------------------------	---

VƏTƏN HARAYI

Azərbaycan bayrağı	16
Ana dilim	18
Azərbaycan	20
Azadlığa çıxan məhbus «Qarabağım»	22
Türkoğlu	25
Sən gərəksən Azərbaycan	26
Şəhid Xocalım	28
Ey Türkoğlu	30
Vətən məni səsləyir	31
Azərbaycan – ayrılan can	32
Təbrizim	34
Səni sevənlərin özü Vətən	35
Şuşasız vətənim	36
Aprel şəhidləri	37
Buralar Laçına bənzəmir	38
Naxçıvanım	40
20 yanvar şəhidləri	42
Kəndimiz	43
Zəfər yazdın, şəhidim	44
Şəhid anası	45
Ana yurdum	46
Vətən oğulları	48
Qarabağım	49

Xocalı soyqırımı.....	50
Qığılımdan doğan alov.....	52
Oğul gərək.....	54
Qalibiyyət günəşi	55
Azərbaycan əsgəri	56
Xainlərin tələsi	58
Turan yürüşü	59
Haqqımızın haqqı ölüb	60
Şərur elimiz	62
Şəhidlik adı	63
Gözü yaşlı xoşbəxtlik.....	64

ATALI-ANALI DÜNYAM

Özləmişəm	72
Anaya sevgi	74
Anamla üz-üzə	77
Ata ocağım.....	78
Məzarının başında	81
Ana dəyəri.....	82
Kədərli izlər.....	83
Övlad ananın ən şirin acısıdır	84
Atama.....	87
Utanan qadın	89

SEVGİ DÜNYAM

Sevginə qayıt.....	92
Gözlərində üşüyürəm	94
Pıçıltılı duyğular.....	95
Ruhum sızlayır	96
Tənhalıq.....	97

Sənli xatirələr	98
Sevdalı gözlər	100
Bəlkə məni sevəsən	101
Yaşadaq eşqimizi	103
Sevdim	104
Ruhunu sevindirir	105
Səndən xəbərsiz	106
Son gediş	107
Divanə tək	108
Məni ovutmur	109
Sevgi ağlayır	110
Eşq inadım	111
Sevdin məni	112
Axtaracaqsan	113
Xəyallarımın göz yaşı	114
Sevirəm deyir	115
Ruhsuz ömür	116
Məsum sevgim	117
Xatirə burulğanında	118

MƏNİ DÜNYAMDA GƏZİN

Son vida	120
Tanrıdan alıb	121
Qəribə həyat	122
Təzadlar	123
Şair əhdi	124
Ömrün yolları	125
Söz, şairin fəryadı	126
Bahar gəlir	127
İnsanlığ can üstə	128

Vərəqlərin günahı	129
Nəfs	130
Payız gəlir	132
Görən niyə doğulmuşam	134
İntizar nəğməsi	135
Novruz gəlir	136
Qırovgözlü	138
Qadın gözlərində	140
Dünya, haqdan qaçma belə	141
Üşüyən xatirələr	142
Düşüncələrim... ..	144
Həyat amalım	146
Tələsirik	147
Yetim uşaqlar... ..	148
Qəm yeyə-yeyə	149
Özüntək yaşa	150
Tənha dünyam	151
Son pillələrdə	152
Bu nə sirdir İlahi	153
Sənə acıyıram, riyakar insan	154
Sözü qalar	155
Yaşıyarkən ölən qadın... ..	156
Yad baxışlar	158
Ayaqsız baş	159
Gözəl deyilmi	160
Azan çiçəyi	161
Mərhəmət ayı	162
Bir anda	163
Xatirələr	164
Qocalar	165

Allah.....	166
Gecələr	167
«Canlı ölüyük»	168
Xəyallarımın göz yaşı	169
Şeir deyilmi	170
Dara çəkilirəm	171
Açgöz dünya.....	172
Şəhid taleyim	174
İnsanoğlu, düşün sən.....	175
İlahi gözəlliklər.....	176
Nəyindən küsüm.....	177
Payız qarğışı.....	178

İTHAF ŞEİRLƏRİ

Şəhid libası	180
Vətən aşiqi.....	182
Altmış çiçək soldu.....	183
Rəcəb Tayyip Ərdoğan.....	184
Peyğəmbər nuru.....	186
Nilayımla, Sunayım	187
İdeal qadın	188
Asta çal, Habil.....	189
Ömrün payızı.....	190
Melisam	192
Ana ətri	193
Göndərilən mələklər	194
Bilqeyis balama.....	195
Qələm ağlayır	196

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Dizayner və səhifələyici: Tünzalə Tağıyeva

Çapa imzalanmışdır: 11.10.2021

Kağız formatı: 84x108 1/32

Həcmi: 12.75 ç.v; Sifariş: 42; Sayı: 300

«Gənclik» nəşriyyatında nəşrə hazırlanmış
və ofset üsulu ilə çap edilmişdir.